

C281 – BUI18

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

10 juni 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn (EDRL) in Vlaamse regelgeving	1
Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanstelling door de Vlaamse Regering van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva)	
Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanstelling van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva)	
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over een van de leden van de raad van bestuur van het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het imago van Vlaanderen in het buitenland	
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de politieke berichtgeving in Flanders Today	
Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de berichtgeving van Flanders Today	8
Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de wedstrijd ‘het mooiste dorp van Vlaanderen’ als onderdeel van toeristische promotie	14
Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de Vlaamse aanwezigheid bij de ondertekening van het nieuw Benelux-verdrag in Den Haag op 17 juni a.s.	17

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn (EDRL) in Vlaamse regelgeving

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik weet niet of dit onderwerp hier al aan bod is gekomen. Indien dat zo is, verontschuldig ik me daarvoor. Ik denk echter dat de laatste vraag over de Europese Dienstenrichtlijn nog niet is gesteld.

De Europese Dienstenrichtlijn (EDRL) werd op 15 november 2006 goedgekeurd in het Europees Parlement en op 27 december 2006 bekend gemaakt. Alle Europese lidstaten zijn nu verplicht om hun interne wetgeving te controleren en na te gaan of er geen belemmeringen zijn inzake het vrij verkeer van diensten en de vrijheid van vestiging binnen de Europese markt. Als deze eisen niet-discriminerend, noodzakelijk en proportioneel zijn, mag van deze regel afgeweken worden.

De EDRL beoogt een vrije, concurrerende dienstenmarkt, die in principe de economische groei en de werkgelegenheid ten goede moet komen. De consumenten zouden dan een grotere keuze en betere diensten tegen lagere prijzen krijgen. Een aantal belemmeringen moeten daarvoor worden weggewerkt, onder meer de administratieve lasten en de rechtsonzekerheid bij grensoverschrijdende activiteiten.

De EU-lidstaten moeten hun nationale wet- en regelgeving screenen. De bestaande eisen moeten getoetst worden aan de drie voorwaarden: niet-discriminatie, noodzakelijk en proportioneel. Anders moeten ze overeenstemmen met de richtlijn. De lidstaten dienen daarvoor ook vanaf 28 december 2009 de nodige wettelijke en bestuurlijke bepalingen in werking te doen treden.

Ik meen te weten dat de Vlaamse Regering heeft beslist om de omzettingsprocedure in verschillende stappen te laten verlopen. Zo komt er om te beginnen een prescreening, waarbij de hele wetgeving wordt gescreend en wordt nagegaan welke regelgeving onderhevig is aan de EDRL en welke niet. Het gaat daarbij over de Diensten van Algemeen Belang (DAB) en de Diensten van Algemeen Economisch Belang (DAEB). De regeling die wel onder de EDRL valt, wordt getoetst aan de beginselen van de richtlijn en, indien nodig, aangepast. Uiteindelijk zal men moeten overgaan tot een administratieve vereenvoudiging, waarbij een duidelijke en van op afstand

raadpleegbare en elektronisch toegankelijke informatie over de procedures en formaliteiten beschikbaar moet zijn. Dat betekent dat men zal moeten beschikken over een uniek loket.

De nieuwe wetgeving die een impact heeft op het vrij verkeer van diensten zal in de toekomst moeten voldoen aan de eisen van de EDRL en aangemeld moeten worden bij de Europese Commissie. Ze kan de EU-lidstaat ertoe aanzetten de regelgeving aan te passen of, indien nodig, zelfs af te schaffen. De toetsing van de bestaande wetgeving aan de richtlijn is een omvangrijke opdracht, die toch een zekere mate van expertise vereist. Zo is bijvoorbeeld een duidelijk onderscheid tussen Diensten van Algemeen Economisch Belang en Diensten van Algemeen Belang uiterst belangrijk. De ene vallen wel onder de richtlijn en de andere niet.

De prescreening werd toegewezen aan professor Stuyck van de K.U.Leuven. Het is de bedoeling deze diensten te inventariseren en juridisch te onderzoeken. Dat zal in belangrijke mate bijdragen tot de opdeling van DAB's en DAEB's. Toch zullen er heel wat betwistingen blijven bestaan omdat het technisch niet altijd mogelijk is te zorgen voor een correcte scheiding. Er moet worden ingeschat wat het maatschappelijk belang is van een bepaalde regelgeving. Dikwijls zal het dus gaan om een politieke beoordeling.

Mevrouw de minister, wanneer zal de studie van de K.U.Leuven afgerond zijn? De rol van de leidend ambtenaren is vrij groot. Hebben ze, naast deze studie, nog andere hulpmiddelen ter beschikking om deze screeningopdracht uit te voeren? Zullen experts ook betrokken worden bij de uitvoering van de screening? Op welke wijze zal het Vlaams Parlement betrokken worden bij de omzettingsprocedure? Hoe zal het Vlaams Parlement geïnformeerd worden over de resultaten van de prescreening en de screening?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, collega's, het zal inderdaad niet de laatste keer zijn dat we het over de Dienstenrichtlijn moeten hebben. Het gaat om een van de meest omvangrijke processen van dit moment.

Mijnheer Laurys, u hebt het over de studie van de K.U.Leuven. Ik wil toch even preciseren dat er vandaag twee parallelle processen zijn. Het is goed een duidelijk onderscheid te maken tussen deze twee onderscheiden processen, waarvoor trouwens twee verschillende ministers bevoegd zijn. Enerzijds is er de implementatie van het Europese reglementeringspakket

inzake de financiering van Diensten van Algemeen Economisch Belang. Dat proces valt onder de bevoegdheid van minister Bourgeois. Anderzijds is er de omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn, en die valt onder mijn verantwoordelijkheid.

De studie van de K.U.Leuven gaat duidelijk over het onderscheid tussen DAB en DAEB, en gebeurt onder de leiding van minister Bourgeois. De studie past binnen het onderzoek naar de gevolgen voor de Vlaamse overheid van het Europese reglementeringspakket van 29 november 2005 inzake de financiering van de DAB's, en dus niet over het omzettingsproces van de Europese Dienstenrichtlijn. Het Europese reglementeringspakket zorgt ervoor dat overcompensatie van entiteiten die overheidsdiensten met mogelijk economisch karakter leveren, wordt voorkomen. Op die wijze wil de Europese Unie concurrentievervalsing of marktverstoring vermijden.

Deze DAB-DAEB-analyse in het kader van het Europese reglementeringspakket heeft uiteraard wel een weerslag op het EDRL-omzettingsproces, dit vanuit het gegeven dat DAB's van het toepassingsgebied van de Europese Dienstenrichtlijn zijn uitgesloten terwijl DAEB's wel onder het toepassingsgebied van de Europese Dienstenrichtlijn kunnen vallen. Vandaar het belang om het onderscheid tussen de DAB's en de DAEB's heel correct te kunnen maken.

Bij mededeling aan de Vlaamse Regering van 30 mei jongstleden gaf minister Bourgeois de eerste voorlopige resultaten. Hij stelde dat professor Stuyck in de eerste week van juli 2008 over de resultaten met betrekking tot de resterende sectorale en horizontale knelpunten zal rapporteren. Daarna zal politiek overleg binnen de Vlaamse Regering volgen, waarna in het najaar een voorstel van beslissing aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd. Uiterlijk in december 2008 zal moeten worden gerapporteerd aan de Europese Commissie.

De verantwoordelijkheid voor de goede gang van zaken van het screeningsproces komt toe aan de leidende ambtenaren van elke overheidsinstantie, namelijk departement of agentschap, onder politieke verantwoordelijkheid van de respectieve ministers. In het kader van beter bestuurlijk beleid dragen de leidend ambtenaren de verantwoordelijkheid met betrekking tot de werking en structurering van hun departement of agentschap. Dit vormde tevens het uitgangspunt van de regeringsbeslissing van 21 maart jongstleden waarbij de Vlaamse minister van Economie belast werd met de politieke verantwoordelijkheid van het globale EDRL-omzettingsproces.

Tot op heden zijn geen specifieke budgettaire middelen vrijgemaakt voor het screeningsproces. Momenteel vallen de screeningsinspanningen dus onder de normale personeels- en werkmiddelen van de Vlaamse overheid. Bij de regeringsbeslissing van 9 mei jongstleden heeft de Vlaamse Regering op mijn voorstel wel het gebruik van

de dienstenimpacttoets (DIT) binnen de Vlaamse overheid aanbevolen bij het screeningsproces. Met deze methode wordt dus een uitdieping of verfijning verschaft aan de al bestaande en algemeen aanvaarde bewijsmethode die beschreven staat in het vademecum dat zowel door de Vlaamse als federale administratie gebruikt wordt als handleiding bij het EDRL-omzettingsproces. Momenteel is de DIT-methodiek beschikbaar maar wordt ze tevens nog verder verfijnd.

Inhoudelijk staat de DIT voor een gestructureerd analyseproces van de impact van een voorgenomen of bestaande regelgeving of beleidsmaatregel op het grensoverschrijdende dienstenverkeer. De DIT is bovendien een integraal onderdeel van de Vlaamse RIA-methodiek. De DIT vormt dus een proces waarbij men verschillende analysestappen moet doorlopen die helpen bij het aantonen en reflecteren over de noodzakelijkheid en evenredigheid van een bepaalde regelgeving.

Of er experts betrokken worden bij de uitvoering van de screening, is een beslissing die toekomt aan de leidende ambtenaren en functioneel bevoegde ministers per beleidsdomein. Ik heb hier op dit ogenblik geen algemeen overzicht van. Wel kunnen vormen van expertise via de ambtelijke EDRL-stuurgroep, onder voorzitterschap van het departement EWI, verspreid worden tussen de verschillende beleidsdomeinen. Zowel professor Stuyck als professor Vereeck (UHasselt) zie ik hiervoor zeker geschikt, maar wellicht zijn er ook nog andere experts.

Het omzettingsproces is uiteraard een verantwoordelijkheid van de uitvoerende macht. Indien er decreten moeten aangepast worden, is dat evident de verantwoordelijkheid van het Vlaams Parlement en zal dat ook naar hier komen. Ik heb er geen enkel probleem mee aan het parlement nog voor het zomerreces een stand van zaken over te maken in verband met de prescreening. De eigenlijke screening is voor de Vlaamse Regering gepland in het najaar.

Tot hier een uiterst technisch antwoord, maar de oefening die op dit moment loopt, is ook heel technisch.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Het is inderdaad een heel technische materie en vandaar ook het wantrouwen van sommige groepen of het allemaal wel tot een goed einde zal worden gebracht. Het is ook een maatschappelijk gevoelige materie. In die zin zou het logisch zijn dat het parlement daar inderdaad bij wordt betrokken. Ik heb begrepen dat het een initiatief zal zijn van het parlement als we verder gaan dan decreten en dat men geregeld op eigen initiatief op die materie kan terugkomen door vragen of eventueel een ander initiatief, om de omzetting in de commissie ter sprake te brengen.

Minister Patricia Ceysens: Het is belangrijk te weten dat het onderscheid tussen DAB en DAEB politiek zeer gevoelig ligt. Dat ligt bij minister Bourgeois. Men zit nog niet echt in de politieke maar in de technische fase. Tussentijds wordt daarover op de Vlaamse Regering gerapporteerd. Het echte omzettingproces van de Dienstenrichtlijn zelf, met de gevoeligheid van bijvoorbeeld de IKEA-wet of de sociaaleconomische vergunningen, valt onder mijn bevoegdheid.

Uw vraag is eigenlijk vooral wat nu uiteindelijk als een DAB zal worden beschouwd, die dan niet binnen het toepassingsgebied van de Dienstenrichtlijn valt, terwijl een DAEB daar wel onder valt. Dat onderscheid zal voor sommige dingen heel duidelijk zijn, maar ongetwijfeld zullen sommige dingen zich veeleer in een grijze zone bevinden. Dat gebeurt onder leiding van minister Bourgeois.

De heer Jan Laurys: We zullen niet nalaten minister Bourgeois daarover te ondervragen. Ik denk wel dat een groot deel van het probleem opgevangen is doordat het principe van het land van oorsprong uit de richtlijn is gehaald. Daarmee heeft men heel wat wrevel en achterdocht kunnen wegnemen. We zullen daar te gepasten tijde op terugkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Luk Van Nieuwenhuysen treedt als waarnemend voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanstelling door de Vlaamse Regering van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva)

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanstelling van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva)

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over een van de leden van de raad van bestuur van het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva)

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, in het Belgisch Staatsblad van 25 april 2006 kunnen we de oprichtingsakte vinden van het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva). Als doelstelling wordt vermeld: “De vereniging stelt zich tot doel om in het algemeen belang van Vlaanderen te zorgen voor een optimale betrokkenheid van Vlaanderen bij het Europese gebeuren, door in te staan voor Vlaamse belangenbehartiging op het Europese forum, netwerking, informatiedoorstroming, detectie en signalering van relevante Europese ontwikkelingen en financieringsmogelijkheden, sensibilisering van het grote publiek omtrent de Europese Unie en promotie van Vlaanderen binnen Europa.”

Verder lezen we in de oprichtingstekst: “Het vleva staat in voor de proactieve behartiging van de Vlaamse belangen op het Europese forum, complementair aan de opdracht en initiatieven van het Ministerie Internationaal Vlaanderen, inclusief de vertegenwoordiging van Vlaanderen bij de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie.”

Het lijkt althans ons evident dat voor een dergelijke belangrijke internationale opdracht de leden van de raad van bestuur van vleva, en zeker diegenen aangeduid door de Vlaamse Regering, op zijn minst onbesproken moeten zijn en boven elke verdenking moeten staan, en dat er geen belangenvermenging of zelfs niet eens een vermoeden van belangenvermenging mag zijn. De belangenbehartiging van Vlaanderen en het onderzoeken van financieringsmogelijkheden behoren immers tot de opdracht. Het lijkt ons dus belangrijk dat de personen die daar de Vlaamse Regering vertegenwoordigen, boven elke verdenking staan.

Om elke schijn van mogelijke belangenvermenging tegen te gaan, besliste de Vlaamse Regering tijdens haar ministerraad van 1 februari 2008 trouwens om de eerder gedane benoemingen als lid van de raad van bestuur van vleva van mevrouw Rutten en de heer Van den Broucke, respectievelijk kabinetschef bij de Vlaamse minister van Economie en echtgenoot van de gewezen minister van Economie, ongedaan te maken. Ze wou zo net komaf maken met dat mogelijke vermoeden van belangenvermenging. In de media werden deze benoemingen op dat ogenblik trouwens fel bekritiseerd, maar opmerkelijk is dat deze personen namens de Vlaamse Regering in de raad van bestuur van vleva werden vervangen door onder meer de heer Pierre Chevalier.

De heer Chevalier was de laatste weken niet uit de pers weg te slaan. Er bleek namelijk dat hij opnieuw bestuurder was geworden bij de Forrestgroep, een mandaat dat hij eerder had moeten opgeven om Belgisch gezant bij de Verenigde Naties te worden. Toen federaal minister van Buitenlandse Zaken De Gucht vernam dat Chevalier echter opnieuw een bestuursmandaat

had opgenomen bij Forrest, verklaarde hij ‘not amused’ te zijn en heeft hij Chevalier ontslagen als VN-gezant. Volgens minister De Gucht is Chevaliers bestuursmandaat bij de mijngroep van Georges Forrest absoluut niet te combineren met een diplomatieke functie en moet elke schijn van belangenvermenging hier worden vermeden.

Pierre Chevalier balanceert niet alleen de jongste weken, maar al geruime tijd op wat men op zijn minst de rand van de deontologie kan noemen. Het Belang van Limburg verwoordde het als volgt: “Enkele jaren geleden, toen de Belgische Senaat een onderzoekscommissie naar de plundering van de Congolese bodemschatten installeerde, ontpopte Pierre Chevalier zich tot de meest fervente verdediger van Georges Forrest, een zakenman die alle politieke stormen in Congo wist te overleven en alleen al daarom het odium van gewiekste sjoemelaar op zich laadde. Hij hekelde in het openbaar journalisten die vragen stelden bij het zakenimperium van zijn broodheer en achter de schermen deinsde hij er niet voor terug om senatoren met zijn imponerende verschijning te intimideren en zelfs te bedreigen.”

Ondertussen werd diezelfde Pierre Chevalier ook officieel in verdenking gesteld wegens witwassen, schriftvervalsing en heling. Maar goed, we leven in een rechtsstaat, en zolang hij niet veroordeeld is wil ik dat, hoewel het op zich natuurlijk niet onbetekenisvol is, niet voort opnemen in mijn argumentatie.

In januari 2008 werd Chevalier opnieuw bestuurder bij de Forrestgroep. Op 1 februari 2008, dus een paar dagen later, werd hij door de Vlaamse Regering aangesteld als bestuurslid van vleva. Tot de kerntaken van het vleva behoren: belangenbehartiger van Vlaanderen, netwerkbouwer, kennismakelaar, projectbegeleider, instaan voor het onderzoek naar de ontwikkeling van financieringsmogelijkheden enzovoort. Ik heb toch wel vragen bij de aanstelling van een dergelijke persoon door de Vlaamse Regering. Het minste dat we kunnen zeggen, is dat hij niet boven elke verdenking staat.

Mijnheer de minister, een dergelijke benoeming lijkt me moeilijk in overeenstemming te brengen met de principes van goed bestuur en de geloofwaardigheid van het Vlaamse beleid. Was de Vlaamse Regering, toen ze op de ministerraad van 1 februari 2008 Pierre Chevalier aanstelde als bestuurslid van het vleva, op de hoogte van het feit dat hij opnieuw een bestuursmandaat had opgenomen bij de internationale mijngroep van Georges Forrest?

Hoe verantwoordt de regering de aanstelling van Pierre Chevalier als bestuurder van vleva in het kader van het alom geprezen principes van goed bestuur?

Is de regering van oordeel dat Pierre Chevalier nog langer op een geloofwaardige en onafhankelijke wijze zijn

opdracht als bestuurder van vleva kan vervullen? We hebben hierover toch duidelijke uitspraken gehoord, niet alleen van de oppositie, maar ook van de federale minister van Buitenlandse Zaken De Gucht.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Glorieux heeft de situatie al geschetst en de juiste vragen gesteld. Ik zal proberen niet alles te herhalen.

Het vleva is opgericht om aan Vlaamse belangenbehartiging te doen op Europees niveau. Het kwijt zich tevens behoorlijk van een andere noodzakelijke taak: het uitbouwen van een netwerk. Het spreekt voor zich dat de leden van de raad van bestuur van een dergelijke instelling onbesproken moeten zijn. Het was dan ook een juiste beslissing om twee leden van die raad van bestuur te schorsen. Zelfs het kleinste vermoeden van onrechtmatigheden is al te veel. De raad van bestuur moet onbesproken zijn, punt uit. Wie schetst onze verbazing toen de twee leden die plaats ruimden, vervangen werden door iemand die naar de naam Pierre Chevalier luistert! Van hem kunnen we heel moeilijk zeggen dat hij van onbesproken gedrag is. Inderdaad, in een rechtsstaat is men onschuldig tot aan zijn veroordeling, maar die mijnheer Chevalier is wel in verdenking gesteld wegens witwassen, schriftvervalsing en heling. Het ligt toch voor de hand dat zo iemand niet in aanmerking komt om mee te helpen aan de uitbouw van een Vlaams Europees netwerk.

Daar komt dan nog bij dat hij bestuurder is van dat internationale mijnbedrijf Forrest, dat in Centraal-Afrika actief is en daar allesbehalve een goede reputatie heeft. Op het federale niveau heeft men ingezien dat men een dergelijke man onmogelijk kan handhaven in belangrijke functies. Men heeft hem ontslagen als VN-gezant. Het heeft voor mij geen belang dat hij ook een politieke kleur en een partijkaart heeft en politiek actief is. Dat maakt deel uit van de gewoontes van ons politiek stelsel. Het gaat er mij vooral om dat deze man daarnaast nog allerlei activiteiten ontwikkelt die eigenlijk het daglicht niet mogen zien.

Mijnheer de minister, was u ervan op de hoogte dat de heer Chevalier bestuurder was van de groep-Forrest toen hij werd aangesteld als lid van de raad van bestuur van het vleva?

Bent u het met mij eens dat de leden van de raad van bestuur onbesproken moeten zijn voor een goede werking van het vleva? Zo ja, hoe past u dat toe op Pierre Chevalier? Gelet op zijn in verdenkingstelling en zijn betrokkenheid bij de groep-Forrest, kunt u Pierre Chevalier handhaven als bestuurder bij het vleva?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, ook ik zal proberen niet in herhaling te vallen. De heer Glorieux had het over de beslissing van 1 februari. Ik heb begrepen dat de heer Chevalier vanaf die datum lid van de raad van bestuur van het vleva is. Ik heb dat teruggevonden in de notulen van de Vlaamse Regering, maar misschien moet dat geen formele beslissing zijn en is het een mededeling.

Wanneer is door de Vlaamse Regering beslist Pierre Chevalier aan te duiden als lid van die raad van bestuur? Heeft hij nog andere bestuursmandaten waarin hij door de Vlaamse Regering is aangeduid? Overigens heeft hij geen enkele vergadering van die raad van bestuur bijgewoond. Dat kan ook tellen qua belangenbehartiging.

Minister Ceysens liet in een krant weten dat zij geen enkel probleem zag in het mandaat van de heer Chevalier. Klopt het dat minister Ceysens – en bij uitbreiding de hele Vlaamse Regering – geen probleem ziet in zijn lidmaatschap van de raad van bestuur van het vleva?

Is er een deontologische code voor vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering in bestuursmandaten? Zo ja, voldoet Pierre Chevalier aan alle criteria? Zo neen, wordt in de schoot van de Vlaamse Regering nagedacht over het uitwerken van een dergelijke code?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, aan de hand van de uiteenzetting van de feiten moet het u duidelijk zijn dat ik er niet van op de hoogte was dat de heer Chevalier op een bepaald moment benoemd werd tot gedelegeerd bestuurder van George Forrest International (GFI). Zijn benoeming werd op 29 februari in het Staatsblad gepubliceerd. Op 10 mei jongstleden hebben diverse Vlaamse media voor het eerst over deze benoeming bericht.

Tijdens haar bijeenkomst van 1 februari 2008, dus ruim voor de publicatie van de benoeming van de heer Chevalier als gedelegeerd bestuurder van GFI, ging de Vlaamse Regering akkoord met de voordracht van de heer Pierre Chevalier. Bij KB van 28 februari 2007 werd de heer Pierre Chevalier met ingang van 1 januari 2007 aangesteld tot 'Bijzonder Gezant van de Minister van Buitenlandse Zaken' in het kader van het Belgische lidmaatschap van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, en dit tot het einde van dit lidmaatschap op 31 december 2008. Vanaf de start van het Belgische lidmaatschap van de VN-Veiligheidsraad was het de ambitie van de Belgische regering het voortouw te nemen bij het saneren van de Congolese mijnbouwsector. Aangezien de Forrestgroep actief is in de Congolese mijnbouw, werd geoordeeld dat de functie van gedelegeerd

bestuurder van GFI niet verenigbaar is met die van bijzonder gezant.

Ik ga niet in op de doelstellingen van vleva. Verscheidene collega's hebben die al dan niet letterlijk, maar in elk geval in essentie, weergegeven. De heer Chevalier beschikt over een internationale en Europese ervaring. De statuten van vleva zijn duidelijk over belangentegenstelling: "Indien een bestuurder, rechtstreeks of onrechtstreeks, een belang van persoonlijke of vermogensrechtelijke aard heeft bij een beslissing of een verrichting die tot de bevoegdheid behoort van de Raad van Bestuur, moet hij dit medelen aan de andere bestuurders vóórdat de Raad van Bestuur een besluit neemt".

Blijkens persberichten is de heer Chevalier in verdenking gesteld. De raadkamer zal wellicht na het zomerreces beslissen of de heer Chevalier voor de rechtbank moet komen.

Collega's, ik wil toch even dieper ingaan op de betekenis van de term 'inverdenkingstelling'. Ik heb het gevoel dat er enige verwarring is met de term 'inbeschuldigingstelling'. Professor Van den Wyngaert schrijft daarover het volgende: "Inverdenkingstelling gebeurt automatisch wanneer het gerechtelijk onderzoek op naam van een welbepaalde verdachte werd gevorderd". Verder schrijft ze: "Inverdenkingstelling is niet hetzelfde als inbeschuldigingstelling". Ze gaat daar ook nog dieper op in. "De inbeschuldigingstelling is (...) de formele aanklacht die wordt geformuleerd op het einde van het onderzoek, als alle onderzoeksverrichtingen achter de rug zijn en de bewijzen aan de rechter kunnen worden voorgelegd. Zij verschilt van de inverdenkingstelling, die bij het begin van of tijdens een gerechtelijk onderzoek wordt geformuleerd en die aan de onderzoeksverrichtingen voorafgaat".

Zoals de heer Van Overmeire heeft gezegd, geniet de heer Chevalier zoals elk ander burger van het vermoeden van onschuld tot het bewijs van het tegendeel is geleverd.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik sta toch wat versteld van uw antwoord. U gaat louter in op het formele aspect. Zolang hij niet veroordeeld is, is hij per definitie onschuldig. Ik heb dan ook onmiddellijk gezegd dat ik dit aspect buiten mijn betoog zou houden. Buiten deze 'inverdenkingstelling' zijn er echter toch heel wat andere elementen die maken dat de kandidatuur van de heer Chevalier op zijn minst heel wat vraagtekens oproept. Er zijn heel wat artikels verschenen in de pers. Als we zien dat een van de belangrijke opdrachten van vleva is de financieringsmogelijkheden te signaleren, dan kan de heer Chevalier, die dermate sterke banden heeft met een internationale groep, onmogelijk op een onafhankelijke manier zijn job doen als bestuurder namens de Vlaamse Regering.

De zaken uit het verleden die over hem gezegd worden, zal ik niet allemaal opsommen. Als we het hebben over goed bestuur, dan zou ik zo iemand zeker niet in mijn club willen. Het verwondert me dat u niet antwoordt op mijn concrete vraag of de Vlaamse Regering van oordeel is dat heer Chevalier nog langer op een geloofwaardige en onafhankelijke wijze zijn opdracht als bestuurder van vleva kan vervullen. U zegt eigenlijk dat er voor de regering geen vuiltje aan de lucht is en dat hij gerust op zijn stoel mag blijven zitten. Ik begrijp dat niet goed.

De minister van Buitenlandse Zaken vindt de heer Chevalier onbekwaam om een internationaal mandaat te bekleden. Ik snap dan ook niet dat de Vlaamse Regering hem wel een dergelijk belangrijk internationaal mandaat toekent. De bedoeling is toch dat hij, als bestuurder van vleva, mee helpt Vlaanderen internationaal op de kaart te zetten. Als we het van dit soort mensen moeten hebben, dan vrees ik dat dit ons meer kwaad dan goed zal doen.

Mijnheer de minister, ik herhaal nog eens mijn concrete vragen. Ik zou graag hebben dat u op zijn minst met een ja of een nee een duidelijk antwoord geeft op de vraag of de regering van plan is een einde te maken aan het bestuursmandaat van de heer Chevalier bij vleva.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister, ook ik ben verbaasd over uw antwoord. U bent zeer beknopt geweest. Dat zijn we niet van u gewoon. Ook over de inhoud stel ik me vragen. We kunnen alleen maar vaststellen dat de Vlaamse Regering, of toch minstens één partij binnen die regering, de heer Chevalier de hand boven het hoofd blijft houden.

Het is inderdaad niet de taak van deze commissie om ons uit te spreken over de vraag of de heer Chevalier schuldig is aan de feiten waarvoor hij in verdenking is gesteld. Dat zal het gerechtelijk onderzoek wel uitwijzen. De vraag die ons aangaat, is of de Vlaamse Regering geen betere kandidaat dan de heer Chevalier vindt om in die raad van bestuur te zetelen.

Mijnheer de minister, hij zit in die raad van bestuur omdat iemand anders eruit verdwijnt omdat men die persoon niet kan handhaven. Er wordt gezegd dat de figuur onbesproken moet zijn. En wie komt er dan in de plaats? De heer Chevalier! Wordt dan een stap vooruit dan wel achteruit gezet? Ik denk dat vrijwel iedereen hier begrijpt dat u een stap achteruit zet.

Twee jaar geleden werd aangekondigd dat vleva het nieuwe initiatief was om Vlaanderen een sterkere positie te geven in Europa, om een netwerk uit te bouwen, om onze relaties beter te verzorgen. Dat imago krijgt nu toch wel een deuk. Echt waar, ik begrijp de houding niet die u in deze zaak inneemt. U verbergt zich achter het formalisme dat inverdenkingstelling niet hetzelfde is als inbeschuldigingstelling.

Het gaat niet over de vraag of hij schuldig dan wel onschuldig is. De vraag is of hij de juiste man is om in de raad van bestuur van vleva te zitten. Wat dat betreft, is uw antwoord buitengewoon teleurstellend.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ook ik ben een beetje verbaasd over de beknoptheid en het formalisme van uw antwoord. U hebt een zeer formeel antwoord gegeven over het eerste deel van mijn vraag. Over de andere vragen hebt u niets gezegd.

In de krant heeft minister Ceysens verklaard dat ze geen enkel probleem heeft met het lidmaatschap van de heer Chevalier bij de raad van bestuur. Haar federale partijgenoten nemen op dat punt toch wel een andere houding aan. Minister Ceysens is hier niet om te antwoorden op de vraag die ik heb gesteld. Ik vraag dan ook aan u of minister Ceysens namens de hele regering heeft gesproken toen ze zei dat er geen probleem is met het lidmaatschap van de heer Chevalier.

Is er een deontologische code voor vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering in besturen? Op die vraag heb ik geen antwoord gehad. U weet dat de heer Chevalier zelfs niet de moeite heeft gedaan om ook maar naar één vergadering van de raad van bestuur te gaan. Ik zou toch wel verwachten dat de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering daarop aanwezig zijn. Anders zie ik niet in waarom de Vlaamse Regering die vertegenwoordigers moet hebben.

Mijnheer de minister, bestaat er een deontologische code? Indien ja, voldoet de heer Chevalier daaraan? Indien dat niet het geval is, wordt er dan nagedacht of er een deontologische code moet zijn voor personen die namens de Vlaamse Regering worden aangeduid? Is dit het enige mandaat dat de heer Chevalier namens de Vlaamse Regering uitoefent? Helaas heb ik geen antwoord gekregen op die vragen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, u zegt dat ik me op formele argumenten baseer. Ik heb van u geen argumenten gehoord, behalve dan wat verwijzingen naar krantenartikels. Op basis van die artikels wordt dan het proces gemaakt en gezegd dat hij minder geschikt zou zijn. *(Opmerkingen van de heer Eloi Glorieux)*

U stelt de opportuniteitsvraag. U vraagt of er geen betere kandidaten zijn dan de heer Chevalier. Het zou me verwonderen als er geen betere zouden zijn. Waarschijnlijk vindt men wel een betere kandidaat voor een bepaalde functie.

Mijnheer Glorieux, u zegt dat minister De Gucht hem onbekwaam acht voor een internationaal mandaat. Dat

heeft hij echter niet gesteld. Hij had het over de onverenigbaarheid. De heer Chevalier was speciaal gezant bij de Verenigde Naties, waar hij het beleid van België inzake de mijnproblematiek in Oost-Congo moest behartigen. Tegelijkertijd was hij lid van de raad van bestuur of gedelegeerd bestuurder van GFI. Dat werd onverenigbaar geacht.

Tenzij me iets ontgaan is, heb ik op geen enkel moment gehoord dat de federale regering of minister De Gucht gezegd heeft dat de heer Chevalier onbekwaam is om internationale mandaten te bekleden. Ik hoor hier geen formele elementen. Ik heb u de toedracht van de feiten gegeven. De Vlaamse Regering heeft hem voorgedragen op 1 februari. De benoeming van de heer Chevalier is op 29 februari gepubliceerd. Ze is pas later, in de loop van de maand mei, bekend geworden. Dat geldt althans voor mij. De media hebben daarover op 10 mei gerapporteerd. Dat aspect is dus niet in overweging genomen. De regering heeft hem op dat moment voorgedragen.

De heroverwegingneming is niet op de agenda van de Vlaamse Regering geplaatst. Geen enkele collega heeft de zaak aan de orde gesteld.

Ik herhaal de, inderdaad, zeer formele, maar ook rechtsstatelijke redenering. Iemand die in verdenking is gesteld, is niet eens in beschuldiging gesteld. Ik vraag u zeer uitdrukkelijk daar een onderscheid in te maken. Bij de beoordeling van mensen moet u daar toch rekening mee houden. Bij een gerechtelijk onderzoek moet men in verdenking worden gesteld. Er zijn opsporingsonderzoeken en gerechtelijke onderzoeken. Als het onderzoek op naam wordt gevoerd, dan heeft die bepaalde persoon plichten maar ook rechten. Hij kan zijn dossier inkijken, hij kan onderzoeksdaten vorderen. Dat maakt van hem geen beschuldigde. Dat wordt hij pas later.

Zeker in dit geval geldt het adagium dat iedereen geacht wordt onschuldig te zijn tot het bewijs van het tegendeel geleverd is. Ik ken dat dossier niet. Misschien kennen sommigen onder u het wel. Ik zal de laatste zijn die zegt dat de man in kwestie een of ander misdrijf heeft gepleegd. Dat zou een ferme stap te ver zijn.

Voor het overige verwijst de heer Glorieux permanent naar krantenartikelen. Er wordt ook gezegd dat de heer Chevalier niet de beste kandidaat is. De heer Van Overmeire stelt de opportuniteitsvraag of er geen betere kandidaat te vinden is. Dat is een theoretische vraag. Hoogstwaarschijnlijk is dat het geval. Ik heb u echter ook gezegd dat hij een curriculum heeft dat van aard is dat hij vertrouwd is met Europese, met internationale problemen.

De heer Jan Roegiers: En daarom daagt hij nooit op tijdens vergaderingen!

Minister Geert Bourgeois: Dat is een andere vraag. Als hij zijn mandaat niet opneemt, is er een nieuw probleem.

Ik heb begrepen dat hij inderdaad twee keer afwezig is gebleven. Als hij zijn mandaat niet opneemt, moet daar verder gevolg aan worden gegeven. We zullen zien of hij op de volgende vergadering aanwezig is.

Ik verontschuldig me, mijnheer Roegiers. Uw bijkomende vraag over de deontologische code en de bijkomende mandaten was ik uit het oog verloren. Ik zal u daarover nog een antwoord verstrekken. Voor agentenschappen gelden er bepaalde corporate regels. In elk geval geldt de algemene regel die geldt in alle vennootschappen, namelijk dat je in het geval van belangen tegenstelling de consequenties moet trekken staande de vergadering. In alle geval is voor vleva ook statutair opgenomen dat wie in de situatie zit van belangen tegenstelling, dit moet melden. In dit geval gelden de algemene principes.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, u blijft uzelf verbergen achter het formele excuus dat hij niet veroordeeld is, maar ik blijf herhalen dat dat mijn punt niet is. Zijn in verdenkingstelling is op zich niet betekenisloos maar is zeker niet het punt van mijn kritiek. Over wat wel mijn punt was, zegt u dat het komt uit krantenartikelen. Het gaat inderdaad om krantenartikelen, en wel in alle kranten, het is niet zomaar één journalist die iemand iets wilde lappen. Ik verwijs in de eerste plaats naar federaal minister De Gucht, die in heel duidelijke bewoordingen heeft gesteld dat een dergelijk iemand niet in staat is om een internationale positie te bekleden.

En het gaat niet enkel omwille van zijn belangenvermenging met Forrest, die er trouwens ongetwijfeld ook bestaat bij zijn bestuursmandaat bij het vleva. Als een van de opdrachten van het vleva is om op zoek te gaan naar financieringsmogelijkheden, dan denk ik dat van iemand met een dergelijke functie binnen een dergelijke internationale groep, het minste wat je kunt zeggen, is dat daar een belangenvermenging is. Het is op zijn minst niet aangewezen om een dergelijke persoon aan te stellen, los van het feit dat hij meermaals gedurende de voorbije jaren op de slappe koord van de deontologie heeft gewandeld. Na wat er de laatste weken is gebeurd, is het onbegrijpelijk dat hij ook op die positie mag blijven zonder meer.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, ik heb akte genomen van het antwoord van de minister en van de discussie. Ik verheug me over de mededeling van de minister dat er een nieuw probleem rijst als de heer Chevalier er de volgende raad van bestuur ook niet is. Dat lijkt me een ideaal aanknopingspunt om het functioneren van de heer Chevalier in de raad van bestuur te evalueren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Glorieux, ik heb, tenzij ik me vergis, niet gelezen dat het federale niveau zou hebben gezegd dat de heer Chevalier ongeschikt is om internationale mandaten op zich te nemen. Wel heb ik concreet gehoord dat voor de federale minister van Buitenlandse Zaken het niet kon dat er een cumul was van speciaal VN-gezant voor België en het mandaat dat hij heeft bij de groep Forrest International. Dat is een ander punt.

U spreekt over belangenvermenging. Dat is weer een stap verder. Belangenvermenging is daden stellen waarbij je belangen gaat vermengen. U moet zich exact uitdrukken en zeggen dat het in uw visie gaat over mogelijk een situatie van belangentegenstelling. Een belangentegenstelling lijkt niet zo evident, want het gaat eventueel over Europese subsidies waar men bedrijven de weg naartoe wijst, wat niet aan de orde is. Maar stel dat iemand anders van de raad van bestuur zich bevindt in een situatie van belangentegenstelling, dan is er exact voorgeschreven wat er moet gebeuren. Tussen dit en een actieve daad van belangenvermenging is er nog een stap. De statuten bepalen uitdrukkelijk wat er daaromtrent moet gebeuren. Het is evident dat als iemand in een dergelijke situatie de regels niet zou naleven, er opnieuw een probleem zou rijzen. Het kan zich voordoen bij iedereen dat je in een geval zit van belangentegenstelling en dat je de regels niet naleeft die vennootschapsrechtelijk gelden, en in dit geval volgens de statuten van de vzw. Dan bega je een serieuze fout. Dat geldt overal in het ondernemings- en vennootschapsleven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Karim Van Overmeire treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het imago van Vlaanderen in het buitenland

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de politieke berichtgeving in Flanders Today

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de berichtgeving van Flanders Today

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de voorzitter, collega's, veertien dagen geleden hebben we in de plenaire vergadering een klein debat gevoerd over uw intentie om een imagoambtenaar aan te stellen. De aanleiding van uw optie voor die aanstelling en onze actuele vragen daarover, was het feit dat Vlaanderen niet zo een positief imago heeft. Zoals uit de debatten is gebleken, bent u de mening toegedaan dat die imagoambtenaar alleen niet zal volstaan om het nodige voor ons Vlaamse imago te doen.

Zoals ons allen bekend, was er een communicatiemiddel naar het buitenland, namelijk het maandelijks magazine Flanders/La Flandre, maar dat is een stille dood gestorven. Nu is er Flanders Today en de mogelijkheid om via het internet elektronisch bepaalde artikels te selecteren.

Naar aanleiding van het debat over de imagoambtenaar, was het voor ons bijzonder pijnlijk wanneer we enkele dagen later in Flanders Today van 21 mei 2008 een artikel lazen waarvan we veronderstelden dat het een correcte weergave van de feiten zou geven, maar dat foute informatie bevatte. Ik geef een kleine bloemlezing van fouten.

Men stelt bijvoorbeeld dat de niet-benoeming van de burgemeesters zou zijn gelieerd aan campagnefolders die naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 zouden zijn verspreid in de Franse taal. In verband met het onderzoek dat is gedaan door de Raad van Europa, wordt gesuggereerd dat de burgemeesters daar zelf om zouden gevraagd hebben, terwijl uit voldoende kanalen is gebleken dat het Marc Cools en Jean-Claude Van Cauwenberghe waren die dit verzoek hebben gericht aan de Raad van Europa.

Men stelt dat deze burgemeesters democratisch zouden zijn verkozen. Onze regelgeving desbetreffend is dat de meerderheid die kan worden samengesteld op basis van de verkiezingsuitslag, een kandidaat voordraagt. Een rechtstreekse verkiezing van de burgemeester is er bij ons nog niet. Er wordt ook gesteld dat bij rechtstreekse verkiezingen de kandidaat-burgemeesters in België wellicht niet benoemd zouden worden na adviezen, want er moeten ook nog adviezen komen van de procureur en de gouverneur. De burgemeesters hebben tenslotte een gedelegeerde macht, zowel van de regio als de federale overheid.

We hebben ons de terechte vraag gesteld over het belang van een imagoambtenaar voor het buitenland, als nu al de informatie die voorhanden is, niet op een correcte wijze wordt doorgegeven.

Mijnheer de minister, wie is verantwoordelijk voor de informatie die opgenomen wordt in de wekelijkse nieuwsbrief Flanders Today? Is er geen controle op de

juistheid van de informatie en de vertaling? Is er al een initiatief genomen om die pertinente fouten recht te zetten? Dat zou eigenlijk niet moeten worden gevraagd, maar dat initiatief zou al moeten zijn genomen. Worden er initiatieven genomen om dergelijke communicatiefouten in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, u bent blijkbaar een gevaarlijk man, en ook uw collega minister Keulen. Als we sommige commentaren mogen geloven, wil u beiden de persvrijheid aan banden leggen en van Flanders Today een propagandablade maken. Dat is op dit ogenblik zeker niet het geval, wel integendeel. Het blad is een synergie tussen het glossy magazine Flanders dat we vroeger hebben gekend, en het persoverzicht Focus on Flanders, waarin men vooral meer tendereert naar het vroegere magazine Flanders, omdat het vooral culturele, toeristische en economische informatie bevat, terwijl de politiek en het beleid minder aan bod komen in het blad en misschien wat meer op de webstek.

Ik vind dat enerzijds spijtig. De gebeurtenissen van de jongste maanden indachtig, is er meer dan ooit nood aan objectieve informatie over Vlaanderen, het Vlaamse beleid en de politiek in Vlaanderen. Er is nood aan het geven van feiten. Anderzijds is het misschien best zo dat politieke thema's weinig aan bod komen en dat Flanders Today nogal karig is met politieke berichtgeving, want als er één ding duidelijk is, dan is het wel dat de redactie van het blad daar absoluut geen kaas van heeft gegeten. Op de meer dan dertig nummers die er ondertussen zijn verschenen, is men al twee keer flagrant in de fout gegaan. Ik heb het niet over zomaar een kleine vergissing, maar over fouten omtrent thema's die internationale aandacht genieten en waarbij de Franstaligen er zelfs in slagen om internationale instanties naar hier te sturen.

Ik heb u in december vorig jaar al eens aangesproken over het vijfde nummer van Flanders Today, waarin over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde volkomen ten onrechte te lezen stond dat de Franstaligen daardoor het recht zouden verliezen om op Franstalige kandidaten te stemmen. Dat is manifest onjuist. Intussen werden we daardoor wel afgeschilderd als een door en door intolerant volk. U hebt toen effectief bevestigd dat die berichtgeving niet accuraat was en liet weten dat u de redactie had gevraagd om over politieke en politiek-economische artikelen meer overleg te plegen met de andere redacties van de Coreliopers die Flanders Today uitgeeft, zodat de feiten exact worden weergegeven.

Ik weet niet of u toen ook een gepikeerde reactie hebt gekregen vanuit de redactie zoals nu het geval is. Achteraf beschouwd was die demarche van u misschien niet zo een goed idee, als ik lees wat sommige redacteurs van de

Coreliogroep zelf soms schrijven of zeggen. Een Marc Reynebeau bijvoorbeeld beweert dat je alleen nog met een Nederlandstalig diploma of via een test een sociale woning kan krijgen in Vlaanderen, en schrijft dat via de splitsing van BHV de Franstaligen niet langer een politieke expressie krijgen. Daarbij maak ik me de bedenking of hoofdredacteur Derek Blyth niet wel degelijk zijn licht heeft opgestoken bij Corelio. Ik veronderstel echter dat daar ook mensen rondlopen die wel weten hoe de vork aan de steel zit, al kan ik me na de lectuur van nummer 30 moeilijk inbeelden dat de heer Blyth de aanbevelingen om zich voortaan terdege te informeren, ook ter harte heeft genomen.

Ondertussen weet iedereen dat in dat dertigste nummer te lezen stond dat de drie burgemeesters van de faciliteitengemeenten uit de Vlaamse gordel niet werden benoemd omdat ze bij de gemeenteraadsverkiezingen campagnedrukwerk in het Frans hadden verspreid, wat in strijd zou zijn met de taalwetgeving. Dat schept natuurlijk andermaal het beeld van een land dat andersstaligen wettelijk het recht ontzegt om zich politiek te informeren in een andere taal dan het Nederlands, terwijl het over iets heel anders gaat. Het gaat over burgemeesters die zich boven de wet wanen, die aangekondigd recidiveren in het niet naleven van een wet van openbare orde, namelijk de taalwetgeving, met de nadruk op 'wet' en niet op 'decreet'. Dat verhaal hebben we nooit te lezen gekregen in Flanders Today. De lezers krijgen integendeel foutieve berichten voorgeschoteld, die het verhaal bevestigen dat in de Franstalige pers, en nu ook al in sommige buitenlandse media, te horen is. Dat geldt evengoed voor de andere kwakzaken die mevrouw Hoebeke daarnet heeft opgesomd.

Er is nu wel een kleine rechtzetting gepubliceerd, maar ook daarin is er weer een fout geslopen: "Under Belgian legislation ballot papers must be printed in Dutch in Flanders and in French in Wallonia." Dat zijn de stembrieven. Daar staan alleen de namen van de lijsten en de kandidaten op. Zelfs dat is dus verkeerde berichtgeving.

De redactie is mijns inziens ook deontologisch in de fout gegaan door niet meteen de repliek van de Vlaamse Regering aan bod te laten komen naast de argumentatie van de Franse burgemeester, Michel Guégan. Alleen de verslaggever van de Raad van Europa kwam aan het woord. Voor de repliek van de Vlaamse Regering en meer in het bijzonder, in dit geval, van minister Keulen, was het wachten op nummer 32, en ik heb de indruk dat dat pas na enig aandringen is gebeurd. Ik heb minister Keulen een dergelijke handelwijze trouwens vorige week in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden horen aanklagen. Hij stelt dat die eenzijdige benadering, zonder wederwoord van de andere partij, ingaat tegen de journalistieke deontologie. Ik zal hem wat dat betreft zeker niet tegenspreken. Het is een methode waarvan mijn fractie overigens kan meespreken.

De hoofdredacteur voelt zich nu blijkbaar onder druk gezet door de negatieve reacties op dit soort berichtgeving. “Dit is niet het soort druk dat ik had verwacht”, zou hij volgens De Standaard op 29 mei hebben verklaard. Dat doet bij mij toch de vraag rijzen of de jobomschrijving wel duidelijk genoeg is geweest. De heer Blyth zou nu zelf overwegen zijn ontslag in te dienen. Ik zou zeggen: waarop wacht u eigenlijk nog om hem voor te zijn? De man kan zijn taak duidelijk niet aan. Ik neem aan dat die taak niet is misleidende propaganda te voeren, maar objectieve informatie te verschaffen. Anders heeft het mijns inziens geen zin om daar belastinggeld aan te geven. Ik vind niet dat de overheid zomaar geld moet steken in een project dat niet beantwoordt aan de doelstellingen. Ik vind niet dat de hoofdredacteur zomaar kan zeggen: “Geef maar hier, dat overheidsgeld, en nu doe ik daar mijn zin mee.” Ik denk niet dat dat de bedoeling kan of mag zijn. Het gaat tenslotte over 850.000 euro, al is het bedrag minder relevant.

Mijnheer de minister, aanvankelijk was mijn eerste vraag hoe u daarop reageert. U hebt al enige reactie gegeven, onder meer in De Standaard. Daar stelde u blijkbaar dat voor u een rechtzetting volstaat. Met andere woorden, voor de rest kan de heer Blyth rustig voortdoen zoals hij bezig was, ook al is dit zijn tweede toch wel ernstige fout in een half jaar. Zelfs die voorzichtige reactie was er echter voor de hoofdredacteur blijkbaar te veel aan.

Werden er in december duidelijke afspraken gemaakt over het overleg met de andere redacties van Corelio, of was uw uitspraak toen veeleer een informele vingerwijzing, een vriendelijk verzoek? Graag had ik dat u daar eens wat meer duidelijkheid over geeft.

Welke besluiten trekt u uit dit voorval met betrekking tot de politieke berichtgeving over Vlaanderen ten overstaan van buitenlanders in het algemeen en in Flanders Today in het bijzonder? Vorige week of twee weken geleden al heeft de minister-president in de plenaire vergadering verklaard dat de communicatie beter moet en dat de informatieambtenaar waarvan sprake was, een soort versterking van de communicatiedienst van de Vlaamse Regering zou inhouden. Ik denk dat ook de opdracht van die dienst duidelijk moet worden gedefinieerd. Daar moet ook proactief informatie worden verstrekt. De dienst moet ook actief reageren op foutieve berichten in de buitenlandse media. Minister Keulen heeft het idee geopperd van een soort bezoekersprogramma naar Amerikaans model.

In het begrotingsdocument staat dat het medium van Flanders Today “na een eerste evaluatie zal worden bijgestuurd, zodat optimaal kan worden tegemoetgekomen aan de noden van de doelgroepen.” Mijnheer de minister, die evaluatie is dringend nodig. Wanneer zal ze er daadwerkelijk komen?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn inleiding veeleer beperkt houden, omdat heel veel al gezegd is en ik niet in herhaling wil en zal vallen. Ook ik heb me geërgerd aan twee aspecten van de berichtgeving, namelijk aan het feit dat ze onevenwichtig was en aan het feit dat ze niet correct was. Dat zijn toch twee basisbeginselen van de journalistiek. Er moet sprake zijn van een evenwichtige berichtgeving, waarbij woord en weerwoord aan bod moeten komen, en uiteraard moet de berichtgeving correct zijn. Wanneer die beginselen niet worden gerespecteerd, wordt natuurlijk het tegengestelde bereikt van wat we hadden vooropgesteld, namelijk het buitenland correct informeren over de Vlaamse invalshoek ten aanzien van typisch Belgische problemen. Dat is uiteraard niet gemakkelijk: dat weet iedereen. Daarvoor zijn journalisten nodig met een ‘fond’, met een voldoende grote achtergrond en basis-kennis van dit complexe land. Dat is niet vanzelfsprekend. De heer Van Nieuwenhuysen heeft er al op gewezen. Het is zelfs niet vanzelfsprekend voor Vlaamse journalisten om altijd correct en evenwichtig de complexiteit van dit land en zijn problemen weer te geven. We hebben journalisten nodig met die goede achtergrond, en die eventueel worden bijgestaan in hun taak.

Mijnheer de minister, bij de oprichting van het weekblad Flanders Today hebt u terecht gesteld dat dit geen Pravda mocht worden. Daarmee zijn we het natuurlijk volledig eens. Het kan nooit de bedoeling zijn dat dit een propagandablad wordt. Ik ben ervan overtuigd dat dat in de praktijk ook nooit zou werken. Het zou geldverspilling zijn. Correcte informatieverspreiding is echter het minste dat we kunnen verwachten. Het is ook cruciaal om Vlaanderen te tonen aan de buitenwereld als een open en sociale samenleving.

Ik kom meteen tot mijn vragen. U hebt inderdaad een lezersbrief laten publiceren in De Standaard, waarin u reageert op de uitlatingen van de heer Blyth. In die brief hebt u het over een correcte e-mail die een van uw medewerkers naar de redactie heeft gestuurd. De redactie heeft het echter over druk. Her en der lees ik zelfs dat die mensen zich afgesnauwd en onder druk gezet voelen. Ik weet hoe gevoelig dat ligt. Ik kom uit die sector. Heel vaak heeft men heel lange tenen op zo’n redactie. Elke interventie, zeker van een minister of een kabinet, wordt gezien als een onaanvaardbare inmenging. Dat pikken ze niet. Ze reageren als door een wesp gestoken als er van overheidswege kritiek is op de berichtgeving, ook al is die volledig terecht. U moet dat natuurlijk proberen te vermijden. Ik zou wel eens graag willen weten hoe die communicatie precies is verlopen. Welke stappen hebt u concreet gezet ten opzichte van de redactie van Flanders Today?

Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de redactie van dit weekblad over voldoende vakkennis beschikt om

Vlaanderen, ook al is dat niet gemakkelijk, correct en onafhankelijk aan de buitenwereld te tonen? Een suggestie is dat er structurele contacten zouden komen met Vlaamse journalisten, dat ze zich door die journalisten zouden laten bijstaan, dat er zou worden samengewerkt met een of meer Vlaamse collega's. Of er zou een betere omschrijving kunnen komen van de opdracht van het belichten van de Vlaamse invalshoek bij specifieke Belgische problemen. Het minste dat we mogen verwachten, is dat die taakomschrijving zeer duidelijk en ondubbelzinnig is. Wat is uw standpunt en dat van de Vlaamse Regering ter zake?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik dank u voor de diverse vragen. Ik zal proberen een zo duidelijk mogelijk antwoord te geven.

Mevrouw Hoebeke, ik wil eerst herhalen wat ik precies heb veranderd aan de publicatie. Ik had immers de indruk dat er ter zake een misvatting was bij u. Voorheen bestonden er twee publicaties van de Vlaamse overheid. Er was het kwartaaltijdschrift op glanspapier *La Flandre/Flanders*. Die luxe-uitgave was eigenlijk een uitgave van de Vlaamse Regering, zeg maar een iets oudere vorm van publieksdiplomatie, waarbij de Vlaamse Regering zelf een aantal zaken voor het voetlicht bracht, met een heel laag bereik en een heel hoge kostprijs. Daarnaast was er een persoverzicht in het Engels, dat aanvankelijk wekelijks en later tweewekelijks verscheen. Dat werd gedrukt en was dus niet echt actueel voor de doelgroep die we daarbij voor ogen moeten hebben, namelijk vooral de buitenlandse correspondenten en ambassades.

Beide zijn vervangen door twee initiatieven. Er is *Flanders Today*, een weekblad in het Engels. Het is een ruim blad, dat op een heel frisse en open wijze informeert over het reilen en zeilen in Vlaanderen op economisch, politiek, sociaal, cultureel, toeristisch, evenementen- en wetenschappelijk vlak. Ik heb het jongste nummer nog eens doorgenomen. Het geeft verslag over de prijs die het Europees Parlement heeft uitgereikt aan een Vlaams leefmilieuspecialist, over Vlerick dat in de top twintig staat, over het nieuwe plan om buitenlandse studenten aan te trekken en dergelijke meer. Het bericht werkelijk heel ruim over wat hier reilt en zeilt. Ik moet zeggen dat de reacties daarop heel positief zijn. We merken ook dat de verspreiding daarvan effect heeft.

Verder is er een dagelijks persoverzicht. Dat is een vertaling van een aantal artikels die zijn verschenen in de Vlaamse pers. Die worden geselecteerd door een onafhankelijke redactie, vertaald in het Engels en elektronisch verzonden. Dat is veel goedkoper dan *Focus on Flanders*, gebeurt dagelijks en in twee bewegingen. Eerst is er een 'summary' en dan een 'full daily report' ten behoeve van geïnteresseerden. Vroeger hadden we

ongeveer 1400 abonnees. Nu zijn er al ongeveer 2000 abonnees. Voornamelijk buitenlandse journalisten en ambassades nemen hierop een abonnement. Het is geen gestuurd initiatief. Het is een initiatief waarbij artikels worden vertaald, ook artikels die – bijvoorbeeld – kritisch zijn voor de Vlaamse Regering. Het gaat immers gewoon over vertalingen van artikels die verschenen zijn in de Nederlandstalige pers. Dat is de beste wijze om de buitenlandse correspondenten op een objectieve wijze te informeren. Zoals de heer Demesmaeker ook zei: we moeten niet sturen of niet willen proberen correspondenten bij de hand te nemen. We moeten proberen hen ruim en objectief te informeren.

Toen er heel wat commotie was over gebeurtenissen in België en Vlaanderen en de buitenlandse berichtgeving ter zake, heb ik daarnaast gepleit voor het versterken van onze communicatiedienst. Mevrouw Hoebeke, ik heb nooit gepleit voor een imagoambtenaar. Daar wil ik ver van blijven. Een imagoambtenaar, of een propagandachef, zoals het ook werd genoemd in bepaalde artikels, zou alleen maar contraproductief zijn. Dat heeft geen enkel effect en is totaal zinloos.

Waar ik voor gepleit heb bij de minister-president, bevoegd voor communicatie, is dat Vlaanderen aandacht besteedt aan zijn internationale communicatie. We leven immers in een internationale context. We wijden wel een VIA-pijler aan dit thema. In het najaar vindt een van de VIA-colloquia met dit onderwerp plaats. Naar mijn aanvoelen besteden we te weinig aandacht aan onze internationale communicatie. Dat is een vaststelling, geen verwijt.

We geven wekelijks een persconferentie op het Martelarenplein. Laat ons niet de illusie koesteren dat de buitenlandse correspondenten daar naartoe zullen komen om na te gaan of er tussen de tachtig à negentig genomen beslissingen eentje zit van internationaal belang. Bovendien geven we daar enkel informatie in het Nederlands.

Ik denk dat we de communicatiedienst moeten versterken zodat hij kan nagaan of de Vlaamse Regering beslissingen heeft getroffen die van belang zijn op Europees of internationaal vlak. We moeten de perscommuniqués vertalen in het Engels, het Frans en het Duits en eventueel in andere talen. We moeten op gezette tijden een internationale persconferentie geven zodat de internationale persgilde kennis kan nemen van de relevante beslissingen en er vragen over kan stellen. We moeten communiceren zoals we dat met de binnenlandse pers doen. Dat staat ver af van een imagoambtenaar. Het kan zelfs een dienst zijn, zoals de heer Van Nieuwenhuysen suggereert, die – mits de nodige middelen – de buitenlandse pers en informatie over Vlaanderen volgt en daarop reageert. Hij kan aanvullingen of verduidelijkingen sturen. We laten dit terrein ten

onrechte links liggen. Vlaanderen leeft van de export, is sterk op Europa en het buitenland gericht. Hier zitten ontzettend veel buitenlandse journalisten. We kunnen op dit punt beter presteren, maar niet met een imagoambtenaar, niet met een propagandachef. We kunnen gewoon de communicatiedienst versterken met een internationale poot, zoals in veel landen het geval is.

Ik kom tot de diverse vragen. Het contract over Flanders Today bepaalt met betrekking tot de redactionele inhoud dat aandacht wordt besteed aan politiek, economie, toerisme, cultuur, kunst, leven in Vlaanderen, activiteiten-agenda enzovoort. Om de objectiviteit en neutraliteit in de verslaggeving over de binnenlandse politieke actualiteit te garanderen, raadplegen de journalisten diverse bronnen. Om de zes weken vindt er een vergadering plaats, waarin de vorige edities van Flanders Today worden geëvalueerd. Aan deze vergadering nemen, naast de hoofdredacteur van Flanders Today, journalisten deel van andere politieke redacties die tot de Vlaamse tak van de Coreliogroep behoren. Deze werkwijze zorgt ervoor dat Flanders Today gebruik kan maken van de beschikbare journalistieke knowhow en ervaring binnen de andere redacties van de Coreliogroep, zonder aan journalistieke onafhankelijkheid in te boeten.

Mevrouw Hoebeke, ik neem aan dat u door mijn inleiding begrijpt dat uw tweede vraag even relevant is als de vraag waarom bijvoorbeeld de redactie van de VRT een fout maakt en wat ik zal doen om deze fouten recht te zetten. De redactie van Flanders Today heeft inhoudelijke fouten gemaakt, zoals alle media wel eens doen. Volgens de wet van Murphy moet het net fout gaan met gevoelige materie. De eerste keer werd over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde foutief geschreven dat Franstaligen niet meer zouden kunnen stemmen voor Franstaligen. Dat is uiteraard onjuist. De tweede keer ging het over de niet-benoeming van de drie burgemeesters. De woordvoerder van minister Keulen heeft onmiddellijk na publicatie contact opgenomen met de redactie en de factuele fouten aangewezen. Ik verwijs naar uw opsomming, mevrouw Hoebeke. Die komt nagenoeg overeen met de lijst van de woordvoerder van minister Keulen. Hij betreunde ook dat de redactie geen contact had opgenomen met het kabinet om de reactie van de minister te vragen. Het kabinet van minister Keulen heeft ons zijn e-mailcorrespondentie met de redactie bezorgd.

Gezien de 'beschuldigingen' aan mijn adres in de media, deel ik hier zeer factueel mee welke contacten er zijn geweest en wat daarbij is gezegd. Mijn woordvoerder heeft eerst een telefonisch contact gehad met onze contactpersoon bij uitgever Ackroyd om melding te maken van de fouten en het 'conflict' tussen het kabinet-Keulen en de hoofdredacteur. Hij heeft de e-mails van minister Keulen vervolgens ter informatie doorgestuurd naar de manager van Flanders Today. De manager meldde dat het probleem was uitgepraat tussen de redactie en het

kabinet-Keulen, waarop mijn woordvoerder letterlijk antwoordde: "Bedankt voor de info. Ik hoop oprecht dat zulke fouten voor de toekomst vermeden kunnen worden." De hoofdredacteur stond daarbij in cc. Hij antwoordde – tweemaal zelfs – dat hij van geen fouten wist. Mijn woordvoerder heeft drie keer, zeer vriendelijk, verwezen naar de mail met opsomming van de fouten door het kabinet-Keulen. Hij voegde daaraan toe: "Ik ga er tot tegenbericht van uit dat minister Keulen inderdaad de kans tot wederwoord krijgt." Daarop antwoordde de hoofdredacteur dat er inderdaad contacten waren, maar dat er wat problemen waren met de timing om een afspraak te maken. Later heeft mijn kabinet van het management het bericht gekregen dat er inderdaad een rechtzetting zou komen. Die is ondertussen gepubliceerd in de editie van 4 juni, in de vorm van een correct relaas van de problematiek van de faciliteitenburgemeesters, met focus op de Vlaamse interpretatie van de feiten. Op die manier is de lezer op een correcte en objectieve wijze geïnformeerd over dit dossier. Op pagina 2 is ook een rechtzetting gepubliceerd.

Ikzelf heb op geen enkel moment telefonisch contact gehad met de heer Blyth, evenmin iemand van mijn kabinet of administratie. Ik weet dus absoluut niet over welke telefoontjes hij het heeft in De Standaard. Als hij de e-mailwisseling, waar ik naar verwees, met de vraag tot rechtzetting van factuele fouten als druk ervaart, dan reageert hij overdreven.

Ook Ackroyd zelf geeft nu toe dat er nooit druk is geweest. Op 2 juni ontving het kabinet een mail van het management van Ackroyd, met onder meer een persoonlijke boodschap van de heer Blyth en een verontschuldiging van het management. "Blyth heeft gevraagd om volgende boodschap van hemzelf over te maken aan de minister: 'I am grateful to minister Bourgeois for clearly confirming in the press that Flanders Today is an independent newspaper and hope that this puts an end to any speculation that it is simply Pravda-style propaganda. In my opinion, Minister Bourgeois' statement helps to improve the image of Flanders by showing that this is a region where foreign citizens are encouraged to participate in open debate on sensitive political issues. Derek Blyth.' We willen ons hierbij excuseren voor het voeren van dit debat via de media, en de mogelijke indruk die er door de artikels in de pers kan zijn ontstaan dat er grote druk is geweest op de redactie vanwege de minister, zijn kabinet of de administratie, wat geenszins strookt met de realiteit."

Het gaat dus om niet meer of minder dan een fout in de berichtgeving. Was de fout in een ander medium verschenen, dan was de reactie van de betrokken minister precies dezelfde geweest. In dit geval was ik betrokken partij omdat de uitgave van Flanders Today via mijn administratie verloopt. Wat mij betreft, is dit incident afgesloten. Flanders Today is een prachtig blad, de redactie doet uitstekend werk en de lezers zijn enthousiast.

De derde vraag werd door diverse sprekers herhaald. Als Flanders Today het weekblad van de Vlaamse overheid was, mocht u spreken over communicatiefouten. Dat is het dus niet. Het is niet de overheid of een minister die een communicatiefout heeft begaan. Het gaat hier over een inhoudelijke fout van een onafhankelijke redactie. De bedoeling is dat niet-Nederlandstaligen op een kwaliteitsvolle, objectieve en correcte wijze geïnformeerd worden over Vlaanderen. In het contract zijn daartoe een aantal kwaliteitsgaranties ingebouwd.

De redactie van Flanders Today gaat vanaf nu een beroep doen op de diensten van een ervaren Vlaamse journalist die op freelancebasis werkt in opdracht van diverse publicaties, iemand die de ins en de outs kent zowel van het Brusselse, het federale als het Vlaamse politieke bedrijf. Er is een overeenkomst voor dienstverlening afgesloten over onder andere het schrijven van een wekelijkse bijdrage geconcentreerd rond de Vlaamse politiek en het doorsturen en nalezen op eventuele onjuistheden van artikels over nieuws en politiek.

Vanzelfsprekend vind ik het cruciaal dat Flanders Today zijn doel blijft dienen op een kwalitatieve wijze. Daarom zegt het nieuwe bestek voor de periode 2008-2009 onder meer: "Flanders Today draagt bij aan een correcte en een objectieve beeldvorming over Vlaanderen in het buitenland en moet in staat zijn de Vlaamse invalshoek te belichten van de traditionele Belgische problematieken zonder echter de redactionele onafhankelijkheid te verliezen. Met andere woorden Flanders Today verwoordt wat leeft in de Vlaamse publieke opinie en informeert op die manier buitenlanders die hier voor kortere of langere tijd verblijven, maar bericht eveneens over zaken die zowel Vlamingen als 'expats' of 'buitenlanders' aanbelangen. Het is daarenboven aangewezen om een structureel contact te onderhouden met Vlaamse journalisten in functie van input op het vlak van nieuwe tendensen en opinies in de samenleving, politieke thema's en gevoeligheden en actuele trends." Ik meen dat deze passages voor de toekomst een zo kwalitatief mogelijke werking van de redactie van Flanders Today moet garanderen, met evenwel een blijvende vrijwaring van de redactionele onafhankelijkheid. Zoals ik al stelde: als Flanders Today door buitenlanders wordt ervaren als een propagandabladd, zal het zijn rol niet meer dienen, met name de blik van buitenlanders op Vlaanderen te richten en hen te informeren over onze troeven.

Collega's, uit de vele vragen over de internationale communicatie van de Vlaamse Regering blijkt dat het parlement zich nauw betrokken voelt bij de problematiek. Dat is heel positief, en ik kan enkel herhalen dat de Vlaamse Regering vandaag een breed communicatiebeleid voert en het op korte termijn nog zal versterken. Niet uit een paniekerige reflex op een occasionele, negatieve buitenlandse berichtgeving. Wel op basis van een brede internationale communicatieaanpak, met verschillende lagen en doelgroepen. Ik erken dat dat altijd meer

en beter kan en in samenwerking met de minister-president wil ik dit communicatiebeleid zeker nog verder uitbouwen.

Mijn diensten hebben alvast het initiatief genomen om een overleg te organiseren met een aantal instanties die een website onderhouden die gericht is op niet-Nederlandstaligen. Ook de webbeheerder van het Vlaams Parlement heeft tot mijn tevredenheid positief gereageerd. De bedoeling is dat al deze Engelstalige of anderstalige (delen van) webstekken, met elk hun eigen publiek en bedrijfseigen informatie, structureel of occasioneel met elkaar samenwerken of naar elkaar verwijzen. De samenwerking zou bijvoorbeeld kunnen resulteren in de uitwisseling van de beschikbare bron teksten over Vlaanderen in andere talen, delen van pagina's of uitwisselen van elkaars links. Dit kan het webbeheerders heel wat makkelijker maken en hen stimuleren om anderstalige informatie over Vlaanderen aan te bieden. Het zal het bereik van de website van elk van de betrokken partners ook enkel maar kunnen vergroten. Zo hoop ik dat we via internet wereldwijd meer mensen kunnen bereiken.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik dank u voor uw uitvoerig antwoord, mijnheer de minister. Murphy heeft daar blijkbaar een en ander veroorzaakt. Naast de foute berichtgeving werd ook nog gesuggereerd dat u zou tussenkomen in de redactie. Laat ons hopen dat dit voor alle betrokkenen een hint weze om informatie en teksten af te toetsen.

Voor mij moet er niet per se een imagoambtenaar komen. Het gaat mij om een versterking van de dienst communicatie zodat het beeld van Vlaanderen in het buitenland correct wordt weergegeven, dat onze ware aard wordt bekendgemaakt en dat stereotiepe berichtgeving achterwege wordt gelaten.

We menen dat het een goed initiatief is om de teksten te laten nakijken en er een freelancejournalist bij te betrekken die vertrouwd is met ons politiek bestel. Gelet op de recente perikelen en de aangebrachte 'schade' stellen we voor over een aantal maanden een evaluatie te maken in deze commissie.

We vinden het belangrijk dat we op het internationale forum overkomen zoals we echt zijn.

We hebben misschien kleine kantjes. We mogen echter niet afgeschilderd worden zoals dat nu gebeurd is. We hopen dat alles in de toekomst goed zal verlopen. We dringen wel aan op een evaluatie na verloop van tijd, misschien na het reces.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik vreesde aanvankelijk dat u enigszins hetzelfde antwoord zou geven als dat van afgelopen december. U gaf toen een uitleg over het opzet en de werkwijze bij het samenstellen van Flanders Today. Iedereen maakt fouten. Het gebeurt dat ook de pers fouten begaat. In dit geval was het natuurlijk de tweede keer op vrij korte termijn over een toch wel essentiële aangelegenheid, die de Vlaamse politiek erg bezig houdt.

Flanders Today is ook niet zomaar een gewone uitgave. Het blad heeft de specifieke bedoeling objectieve en correcte informatie over het reilen en zeilen in Vlaanderen aan een buitenlands publiek te geven. Men moet dus extra gevoelig en extra voorzichtig zijn als men iets in een dergelijk blad zet.

Ik heb begrepen dat het nu toch wel degelijk de bedoeling is om de werkwijze enigszins aan te passen. Er wordt een Vlaamse freelancejournalist ingeschakeld. Hij zal zelf teksten schrijven. Als ik het goed heb begrepen, zal hij alle politieke berichtgeving vooraf nakijken op de correctheid. Dat is inderdaad een goede zaak.

Het zal echter hoe dan ook nuttig zijn te gepasten tijde in deze commissie terug te blikken op wat Flanders Today uiteindelijk geworden zal zijn en een evaluatie te maken. Ik hoop dat we dat op het juiste moment kunnen doen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik onthoud dat er een beroep zal worden gedaan op een Vlaamse journalist en dat er structureel met hem zal worden samengewerkt. Ik had dat ook geopperd in een van mijn vragen. Het is inderdaad beter dat hij of zij als collega de fouten eruit haalt dan dat u of minister Keulen dat doet.

Ik hoop dat die samenwerking ook op wekelijkse of dagelijkse basis gebeurt. Dat is me nog niet meteen duidelijk. Ik dacht echter toch dat dit de bedoeling was.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het is inderdaad de bedoeling dat de samenwerking structureel gebeurt. We hopen zo fouten te vermijden in zeer gevoelige materies. Ik heb daar ook zwaar aan getild. Juist over iets wat internationaal in de belangstelling staat, werd een verkeerd beeld geschetst.

Ik herhaal dat het de bedoeling moet zijn om te zorgen voor een zo kwalitatief en objectief mogelijk redactionele inhoud. We willen echter niets aan het concept veranderen. Een paar dagen geleden heb ik iemand van VOKA ontmoet. In samenwerking met VOKA wordt Flanders Today verspreid in een 450-tal bedrijven. Ik

blijf erbij dat dit een van de beste vormen van publieksdiplomatie is die we kunnen beoefenen. Flanders Today is veel beter dan initiatieven die ik ken uit andere landen en is ook veel beter dan wat voorheen werd gedaan, juist omdat het geen overheidsgestuurde informatie geeft. Het moet een open blad zijn met een onafhankelijke redactie.

Uit de incidenten kunnen alleen maar lessen worden getrokken om te zorgen voor structurele verbeteringen. Dat is ook de bedoeling.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de wedstrijd ‘het mooiste dorp van Vlaanderen’ als onderdeel van toeristische promotie

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de minister, we hebben de statistieken van Eurostat te pakken gekregen. Ze zijn uiteraard ook beschikbaar via de kranten en het internet. Als we de cijfers van 2004 en 2005 vergelijken, kunnen we toch enkele vragen stellen over de ontwikkeling van het toerisme. Het aantal ondernemingen in ons land vermindert systematisch. Op vijf jaar tijd is het aantal bedden spectaculaire gedaald met één derde. Dat zorgt toch voor enige ongerustheid.

Zoals steeds het geval is met de statistieken van Eurostat, gaat het om cijfers van het federale België. De Vlaamse situatie komt hierin niet aan bod. Via de pers hebt u laten weten dat de situatie bij ons gunstiger evolueert in vergelijking met die voor het hele land.

De kust- en kunststeden steken er uiteraard altijd bovenuit. Andere toeristische troeven die we moeten promoten, zijn onze dorpen. Ik denk daarbij aan de wedstrijd die door Toerisme Vlaanderen en enkele andere partners het afgelopen jaar en in het bijzonder de voorbije weken werd georganiseerd om het mooiste dorp in Vlaanderen te kiezen. U hebt daar ook vanaf het begin uw medewerking aan verleend. Bij de start van de finale was u aanwezig. U toonde zich zeer enthousiast.

Naar aanleiding van die spannende en succesvolle wedstrijd zou ik toch graag enkele vragen stellen over het toerisme in ons land. Overweegt Toerisme Vlaanderen om voor die dorpen, die toch als bijzonder mooi worden aangeduid, een bijzonder arrangement uit te werken? Zijn er plannen om vergelijkbare acties op het getouw te zetten voor andere toeristische troeven, zoals

het mooiste kasteel, het mooiste begijnhof, het mooiste belfort, het mooiste provinciestedje, het mooiste stadshuis? Ik denk dat er nog heel wat mogelijkheden zijn om toeristische troeven verder in de kijker te plaatsen.

Staan er nog initiatieven op stapel om bepaalde zaken in de kijker te zetten of er een wedstrijd over te organiseren? Zijn er plannen om voor de finalisten van de actie van het mooiste dorp, een bijzonder arrangement uit te werken? Zijn er initiatieven om duurzame promotie te voeren betreffende ons platteland en onze aantrekkelijke dorpen?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ontken niet dat het initiatief 'het mooiste dorp van Vlaanderen' geslaagd was. Daarom lijken de vragen van de heer Kennes om actie te voeren voor het mooiste kasteel tot het mooiste meer, ook logisch. Ik wil wel waarschuwen bij dergelijke verkiezingen dat er een zeker coherent toeristisch beleid moet zijn en dat we niet te veel overgaan tot versnippering. Wat de heer Kennes vraagt, behoort niet alleen tot het domein van het toerisme, zeker wat de dorpen betreft, maar heeft deels ook te maken met het plattelandsbeleid. Daarvoor werd trouwens het Interbestuurlijk Plattelandsoverleg (IPO) opgericht.

Uit de cijfers van Eurostat zou moeten blijken dat België een toeristische woestenij is. Dat is in tegenspraak met de cijfers van Toerisme Vlaanderen. Ik kan de minister perfect volgen wanneer hij stelt dat er specifieke kenmerken zijn in Vlaanderen die die slechte index veroorzaken, zoals het dichtbevolkte land dat we zijn, het fenomeen van tweede verblijven en korte binnenlandse verblijven. U hebt er ook op gewezen dat een van de oorzaken het kwakkelende Waalse toerisme was.

Ik heb vorige week over dit onderwerp nog een schriftelijke vraag ingediend. De berichtgeving in de media over de niet zo goede index van Eurostat heeft volgens mij ook tot gevolg dat er een negatieve weerslag is bij potentiële toeristen. Mijnheer de minister, in hoeverre kunt u via bijvoorbeeld een brief of iets dergelijks, duidelijk maken aan de mensen van Eurostat dat er zoiets is als een Waals toerisme en een Vlaams toerisme, en dat men beter de index apart zou berekenen? U hebt de argumenten reeds aangehaald om dat te staven. Daardoor zou de index van het Vlaamse toerisme iets hoger scoren dan nu door Eurostat wordt beweerd.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik wil eerst ingaan op de problematiek van de statistieken zoals die worden verspreid door Eurostat. Ik heb daarop gereageerd door middel van een persmededeling, omdat de cijfers een vertekend beeld geven. Eurostat

geeft een index, namelijk de verhouding van het aantal binnen- en buitenlandse overnachtingen in relatie tot de binnenlandse bevolking. Hoe kleiner een land en hoe dichter bevolkt, hoe slechter de index. In een landje als België overnachten heel veel mensen niet als ze zich verplaatsen, naar de kust bijvoorbeeld. Heel veel mensen zijn dagtoeristen. In grotere landen heb je heel vaak voor een vakantie aan de kust al een overnachting nodig. Ten tweede is ons land ook dichtbevolkt. Ten derde zijn het cijfers voor België. De index bedraagt 2,8. Dat is onder het Europese gemiddelde van 4,7. Voor Vlaanderen ligt het cijfer hoger: 3,2.

's Anderendaags had ik de cijfers van het jaar 2007. Dat was een absoluut topjaar. Er zijn nog nooit zulke goede toeristische cijfers geweest als in 2007. We hebben 13 miljoen buitenlandse overnachtingen, wat voor ons een veel relevanter cijfer is. Dat betekent bijna twee per inwoner. Nederland bijvoorbeeld heeft 25 miljoen buitenlandse overnachtingen en doet het in verhouding tot zijn 16 miljoen inwoners dus minder goed.

We hebben daarenboven heel grote inkomsten uit het toerisme. Als je de verhouding neemt tot het bruto binnenlands product, haalt België 2,9. Vlaanderen haalt 3,1, wat beter is dan toeristische toplanden als Frankrijk met 1,9, Italië met 2,1, Ierland met 2,4, Denemarken met 1,9 of Nederland met 1,7.

Ik wil absoluut tegenspreken dat we slecht bezig zouden zijn. De dag erna had ik trouwens de cijfers voor 2007 en ik heb die bekendgemaakt onder de titel: '2007 absoluut recordjaar voor Vlaams toerisme'.

Mijnheer Kennes, ik kom tot uw vragen omtrent de voortzetting van de actie. Ik weet dat u nauw betrokken was bij de actie en dat u het net niet hebt gehaald. U hebt op een zeer sterke manier met uw gemeente deelgenomen aan de wedstrijd. Die heeft heel veel zaken in beweging gebracht en had tot doel om de vele pareltjes onder de aandacht te brengen en de focus te richten op het plattelandstoerisme op een veeleer speelse wijze. Het was de bedoeling om de kijker, de lezer en de surfer op het internet, ertoe aan te zetten om de dorpen te gaan verkennen.

Het project had van meet af aan drie doelstellingen: het imago van Vlaanderen bijstellen en Vlaanderen als vakantiebestemming op een positieve en originele manier in de kijker zetten; activiteit creëren rond het 'merk' Vlaanderen Vakantieland; interactie met het publiek stimuleren. Het is nog te vroeg voor een evaluatie ten gronde. Ik neem aan dat Toerisme Vlaanderen hier de komende weken, in overleg met de partners, verder werk van maakt.

De wedstrijd wist, alles in acht genomen, behoorlijk wat mensen te beroeren. Tijdens de halve finales liepen ongeveer 91.00 stemmen binnen. Er werd tijdens de

finale massaal gestemd toen er nog maar vijf dorpen overbleven. Ongeveer 91.000 mensen hebben hun stem uitgebracht op de website of via sms.

De wedstrijd heeft in de betrokken dorpen heel wat positieve energie losgemaakt en vooral heel wat gemeenschapsleven losgemaakt. Ik heb gemerkt dat heel veel mensen en allerhande verenigingen actief waren en creativiteit hebben ontplooid in allerlei mooie vormen. Uiteindelijk heeft Oud-Rekem gewonnen. Het is een verdiende winnaar. Uw mensen, mijnheer Kennes, hebben de winnaar in alle sportiviteit gefeliciteerd, wat bijzonder geapprecieerd werd. Het is een historisch en mooi dorp, dat hopelijk samen met de andere finalisten en nog andere dorpen, wellicht de vruchten van de actie zal plukken.

Dit soort initiatieven kan zeker herhaald worden, gezien het succes van de actie. Het hele project is voor de betrokken partners een bijzonder intensief proces geweest. Een nieuw project staat nog niet meteen op stapel. Wellicht zal een toekomstig project zich niet meer situeren in het kader van 'het mooiste dorp' of 'de mooiste stad'. Het is de opdracht van Toerisme Vlaanderen om permanent te innoveren en andere creatieve acties te ontwikkelen. Daarin volg ik wat de heer Sintobin heeft gezegd.

Met een breed gamma van persacties werkt Toerisme Vlaanderen aan de promotie van de dorpen. Toerisme Vlaanderen engageert zich om persreizen te initiëren als de dorpen zelf arrangementen samenstellen en uitwerken. Ook tijdens algemene promotieacties worden de mooiste dorpen mee opgenomen, als dat past in de binnenlandstrategie van het agentschap om weekendtoerisme in Vlaanderen te promoten. Verder loopt de actie natuurlijk nog een tijd verder, via een reeks specifieke dragers, zoals de website en het vijftigdorpenboek van Lannoo. De website is bijzonder succesvol geweest. In de periode in kwestie waren er meer dan 105.000 bezoekers, of ongeveer 3900 per dag. Over de hele periode van de website hebben we kunnen vaststellen dat 38.000 bezoekers ook hebben doorgeklikt naar de algemene arrangementensite www.vlaanderen-vakantieland.be, waar ze bovendien ook relatief veel pagina's hebben bekeken. Die website heeft dus effect gehad en ervoor gezorgd dat mensen hebben doorgeklikt.

Het boek *De 50 mooiste dorpen van Vlaanderen*, uitgegeven in samenwerking met Lannoo, doet het ook heel goed. Vandaag zijn er ruim 5500 exemplaren van verkocht. Dat zal zich in uw bakje bevinden, mevrouw Smet. *(Gelach)*

De verkoop is uiteraard nog niet voorbij. Het boek staat vandaag op nummer drie in de actuele top tien van de best verkochte non-fictieboeken van de Standaard Boekhandelketen.

Vlaanderen Vakantieland blijft natuurlijk bijzonder veel aandacht hebben voor het plattelandstoerisme in onze

Vlaamse regio's. Specifiek gaat het over dat samenwerkingsverband tussen Toerisme Vlaanderen en de VRT. Ik geef u, ter informatie, graag even de kijkcijfers van de programma's die aandacht hebben geschonken aan de actie 'het mooiste dorp van Vlaanderen'. De reportages over de actie die op de VRT werden uitgezonden in het programma Vlaanderen Vakantieland – op zaterdag, met een herhaling op zondag – brachten de Vlaamse dorpen onder de aandacht van een zeer ruim publiek, dat ook positief heeft gereageerd. De vijf halvefinale-uitzendingen brachten telkens drie dorpen van één Vlaamse provincie onder de aandacht. Deze programma's bereikten samen 510.000 kijkers, vijf weken lang. De finale, met een oproep voor de eindronde, haalde zelfs zo'n 570.000 kijkers. De waardering van de zes uitzendingen schommelde rond de 8 op 10, wat zeer hoog is.

Wat de plannen voor de toekomst betreft, verwijs ik naar het antwoord dat ik al gaf op de eerste vraag. De evaluatie ten gronde moet nog plaatsvinden. Het komt er alleszins niet op aan de oefening van de voorbije weken nog eens over te doen, maar wel om opnieuw verrassend en creatief uit de hoek te kunnen komen. Vlaanderen kent nog heel wat andere verborgen toeristische pareltjes. Ik hoop dat Toerisme Vlaanderen creatief blijft bij het op de markt brengen van deze bestemmingen.

Toerisme, zeker duurzaam toerisme op het platteland, is een hefboom voor ontwikkeling. Het is een economische hefboom. Voor een aantal plattelandsdorpen is het van heel groot economisch belang, net omdat het ertoe bijdraagt dat in een aantal dorpen een aantal functies behouden blijven die anders wellicht onder druk zouden staan of zouden verdwijnen. Dan denk ik aan de buurtwinkels, die op heel veel plaatsen verdwijnen, vaak de ene na de andere: eerst de bakker, dan de slager, dan de krantenboer enzovoort. Plattelandstoerisme draagt ertoe bij dat die plattelandseconomie een stevige injectie krijgt, los van de rechtstreekse inkomsten die er natuurlijk zijn voor de uitbaters van allerlei logiesvormen. Dat blijft dus een bijzonder aandachtspunt voor Toerisme Vlaanderen. Onze groene regio's in het algemeen vormen een van onze drie hoofdproducten. Die worden permanent en op een bijzondere wijze mee opgenomen in onze marketing en onze campagne, naast de Vlaamse kust en de Vlaamse kunststeden, tot zelfs in de buurlanden toe. Natuurlijk gebeurt dat waar het kan en waar die promotie relevant en verstandig is.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel uw visie dat toerisme een hefboom kan zijn voor de plattelandontwikkeling. Ik denk dat het een heel belangrijke hefboom is. Ik heb er vertrouwen in dat dat voort wordt uitgewerkt. Samen

met u kijk ik uit naar nieuwe initiatieven van Toerisme Vlaanderen om een aantal van onze pareltjes voort bekend te maken en toeristisch te valoriseren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Mevrouw Miet Smet, ondervoorzitter, treedt als waarnemend voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de Vlaamse aanwezigheid bij de ondertekening van het nieuw Benelux-verdrag in Den Haag op 17 juni a.s.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het Verdrag van de Benelux Economische Unie werd in 1958 afgesloten voor een periode van vijftig jaar. Zoals we weten – we hebben hierover nog niet zo lang geleden een gedachtewisseling gehad in de commissie – loopt het verdrag ten einde in 2010. In Nederland en Luxemburg, maar vooral in België en zeker in Vlaanderen, is de voorbije maanden grondig nagedacht over het nut van een hernieuwde of vernieuwde Benelux. In 2006 is de principiële beslissing genomen om het verdrag in gewijzigde vorm te verlengen. Die wijziging was nodig om twee redenen. Ten eerste werd de Benelux overklast – als ik dat woord mag gebruiken – door de Europese integratie. Ten tweede noodzaakten de bevoegdheidsoverdrachten binnen België van de federale overheid naar de deelentiteiten een aanpassing in die zin.

Ik denk dat de Benelux in het algemeen nogal wat aanhangers heeft in Vlaanderen. Dat is misschien enigszins ten onrechte, omdat ze de Benelux misschien iets te romantisch benaderen. Ze zien de Benelux als een soort overstijgen van België, dat herinneringen oproept aan het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden en aan de Zeventien Provinciën. Als we het nuchter bekijken, is de Benelux natuurlijk gewoon een verdrag tussen drie staten. We moeten met de beide voeten op de grond blijven.

De vraag die hier dan rijst, is die in welke mate dat nieuwe Benelux-verdrag aangepast is aan de wijzigingen binnen België. Dat moet onder meer blijken uit de wijze waarop dat verdrag zal worden ondertekend of mee ondertekend. Het nieuwe Benelux-verdrag is immers klaar en zal volgende week, op 17 juni, in Den Haag worden ondertekend. De vraag is welke plaats Vlaanderen heeft gekregen in dat nieuwe verdrag.

Mijnheer de minister, u weet dat we hier ongeveer drie maanden geleden een interessante gedachtewisseling hebben gehad, naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Roegiers. Ik mag eigenlijk wel zeggen dat bijna iedereen daar op dezelfde golflengte zat: de Benelux is OK, maar dan moet Vlaanderen wel een volwaardige plaats hebben. De toetssteen ter zake is eigenlijk de plaats van Vlaanderen in de interministeriële conferenties of in het Comité van Ministers.

Als de heer Roegiers het me toelaat, wil ik uit zijn betoog aan u citeren: “Als het gaat over gewestelijke materies, pleit u voor een beurtrol. Ik vraag me af of we daarin niet meer ambitie mogen hebben, of we niet verder mogen gaan. Inzake gewestmateries mogen we mijns inziens ijveren voor een rechtstreekse vertegenwoordiging van onze gewestministers, in plaats van een beurtrol.” De heer Loones viel hem meteen bij: “Ik ben het eens met de heer Roegiers. Ik zie niet in waarom we een beurtrol zouden installeren onder onze landsdelen.”

Mijnheer de minister, het zal u niet verbazen dat ook wij voorstanders zijn van een Benelux waar het niet langer over België, Nederland en Luxemburg gaat, maar waar, als er gewest- en gemeenschapsmateries ter sprake komen, Vlaanderen altijd mee aan tafel zit. Vlaanderen en Nederland zijn immers, alleen al wat het aantal inwoners betreft, maar ook qua economisch gewicht, de belangrijkste componenten.

Mijnheer de minister, welke zijn de belangrijkste vernieuwingen waarin het vernieuwde verdrag voorziet? Wie zal het verdrag ondertekenen? Op welke manier zal Vlaanderen vertegenwoordigd zijn op de ondertekeningssplechtigheid van volgende week in De Haag? Zal minister-president Peeters daar aanwezig zijn? Zult u daar zelf aanwezig zijn? Werd alsnog verkregen, zoals werd gevraagd in deze commissie, dat de bevoegde Vlaamse minister altijd kan deelnemen aan vergaderingen van het Comité van Ministers telkens er gemeenschaps- of gewestbevoegdheden aan bod komen? Wordt in het hernieuwde verdrag – zoals hier bij de gedachtewisseling drie maand geleden geopperd werd – ingeschreven dat het Comité van Ministers in buitengewone samenstelling kan samenkomen op het niveau van regeringsleiders, waarbij de Vlaamse minister-president dan telkens aanwezig kan zijn?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik sluit me aan bij de vraag om uitleg. Ik werd al geciteerd, ik dank u daarvoor, mijnheer Van Overmeire. Dat ontslaat mij van de taak mijn pleidooi te herhalen.

Ik wil terugrijpen naar de met redenen omklede motie die het Vlaams Parlement goedkeurde. Daarmee

vragen we aan de Vlaamse Regering om een intrafederaal samenwerkingsakkoord af te sluiten dat een grotere betrokkenheid van de deelstaten bewerkstelligt en om alles in het werk te stellen om bij gewest- en gemeenschapsmateries rechtstreeks deelstaatministers naar het Comité van Ministers te kunnen sturen. Het lijkt me een geschikt moment om u te polsen naar de initiatieven en de stand van zaken, mijnheer de minister.

De Benelux had als een soort proeftuin kunnen fungeren voor de Europese Unie. Het is een klein samenwerkingsverband tussen drie staten waarvan één met twee deelstaten. Het zou goed geweest zijn om daar te proberen Vlaanderen en Wallonië zelf aan de tafel te krijgen voor de zaken waarvoor ze bevoegd zijn. Men zou daaruit lering kunnen trekken om dat principe op een later moment – en ik pin me helemaal niet vast op welke datum dan ook – toe te passen in de Europese Unie.

Hoe staat het met de uitvoering van die met redenen omklede motie?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de vraag. We zijn toen doorgegaan in onze verwachtingen. Met België is het sindsdien niet gebeterd. Maar men zegt: ‘On ne tire pas sur un corbillard’. Vlamingen feesten wel eens op begrafenissen.

Mijnheer de minister, ik twijfel er niet aan dat u ook liever zou hebben dat Vlaanderen daar aan tafel zit. Elsschot zei over het huwelijk: “Tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren.” Ik luister met belangstelling naar uw antwoord. Is de rechtstreekse vertegenwoordiging vandaag niet gerealiseerd, dan is het voor de volgende keer.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, op dinsdag 17 juni wordt het nieuwe Benelux-verdrag in Den Haag ondertekend. Daarmee wordt een belangrijke stap gezet in de vernieuwing van de Benelux, en in de actualisering van haar werking.

Ik heb deze aangelegenheid samen met de Vlaamse Regering grondig voorbereid. Ik herinner u aan enkele belangrijke stappen en beslissingen. Ik heb een voorbereidende wetenschappelijke studie besteld in 2004. Die werd opgeleverd in 2006. De Vlaamse Regering heeft in oktober 2006 haar onderhandelingsstandpunt op hoofdlijnen vastgelegd, en de secretaris-generaal van het Departement internationaal Vlaanderen het mandaat verleend om de onderhandelingen te voeren. Op 4 juli 2007 werden de verdragsonderhandelingen gestart, onder

Luxemburgs voorzitterschap, en slechts onlangs, in mei 2008 afgerond.

Ik heb de kans gehad om deze commissie op diverse momenten op de hoogte te houden dankzij schriftelijke en mondelinge vragen of interpellaties over het dossier. De laatste keer was naar aanleiding van een interpellatie in deze commissie op 11 maart jongstleden.

Sindsdien hebben nog drie onderhandelingsessies plaatsgevonden, respectievelijk op 27 maart, 25 april en 16 mei. Tijdens deze laatste sessie kon worden overgegaan tot de parafering van de tekst van het verdrag. Tijdens deze laatste onderhandelingsrondes werd de inhoud van het verdrag nauwelijks nog gewijzigd. Mijn antwoord zal daarom in grote lijnen overeenkomen met wat ik drie maand geleden al heb uiteengezet.

Niettemin beantwoord ik graag uw vragen. Een duiding van alle elementen van vernieuwing, mijnheer Van Overmeire, zou ons natuurlijk dwingen tot een heel gedetailleerde en technische uiteenzetting, die heel wat tijd zou in beslag nemen. Ik neem aan dat het niet uw bedoeling is dat ik zo’n gedetailleerd en technisch antwoord geef. We krijgen daar in de loop van de parlementaire instemmingsprocedure nog de kans toe. Ik geef u de zes belangrijkste nieuwigheden.

Ten eerste is er de keuze voor het concept van een kaderverdrag. Ik heb dat hier al toegelicht. Dat heeft tot gevolg dat het verdrag enkel strategische doelstellingen bevat die de Benelux zal nastreven. Het kaderverdrag bevat geen reeks bevoegdheden die nodig zijn om die doelstellingen te bereiken. De drie hoofddoelstellingen zijn: het voortbestaan en de verdere ontwikkeling van een economische unie, de duurzame ontwikkeling en de samenwerking op het vlak van Justitie en Binnenlandse Zaken.

Een tweede element van vernieuwing betreft de wijze van uitvoering van het verdrag. Met het oog op een dynamische verdragsimplementatie werd ervoor gekozen om de doelstellingen van dit verdrag te realiseren via de opstelling van periodieke en meerjarige werkprogramma’s, waarin de prioriteiten voor de samenwerking telkens vastgelegd worden. Deze werkprogramma’s zullen worden goedgekeurd door het Comité van Ministers op basis van een gecoördineerd voorstel van het secretariaat-generaal. Ik heb daar vroeger al toelichting bij gegeven. We hebben daar van meet af aan voor gekozen, precies om te vermijden dat men na verloop van tijd met een volkomen voorbijgestreefd en gebetonneerd verdrag zou zitten. In de voorbije vijftig jaar merkte men dat steeds meer taken, doelstellingen en opdrachten van de Benelux Unie voorbijgestreefd waren omdat ze opgegaan waren in de EU. Daarom hebben we gekozen voor een kaderverdrag en voor werkprogramma’s die flexibel zijn en toelaten om nieuwe klemtonen te leggen, telkens als dat nodig is. Dat lijkt me een veel betere manier van werken.

Artikel 7 regelt de samenstelling van het Comité van Ministers. Dat is belangrijk voor uw vragen. Het telt inderdaad minstens één vertegenwoordiger op ministerieel niveau van elke verdragspartij. Dat element is natuurlijk op onze vraag ingevoegd om intra-Belgisch te kunnen werken met een systeem van deelname van de deelstaten. De samenstelling kan veranderen in functie van de agenda en van de verdeling van de bevoegdheden bij elke partij. Daarmee geef ik al een gedeeltelijk antwoord op de derde vraag die werd gesteld. Ik kom daar straks op terug.

Bij de opstelling of uitvoering van het werkprogramma kan het Comité van Ministers inderdaad besluiten tot samenwerking met de aangrenzende staten, deelstaten en bestuurlijke entiteiten. Ik heb het daar vroeger al over gehad. We zouden graag de mogelijkheid hebben om samen te werken met Noord-Rijnland-Westfalen, met Nord-Pas de Calais, Saarland en aangrenzende deelstaten zonder dat zij lid moeten worden van de Benelux. Het EU-verdrag laat toe dat we binnen Benelux-verband verder gaan dan het EU-verdrag bepaalt maar laat niet toe dat andere derde landen ook effectief lidstaat worden van de Benelux. Voor Vlaanderen kan dat bijzonder interessant zijn om bredere samenwerkingsverbanden te creëren.

Indien deze samenwerking noopt tot de sluiting van een verdrag blijven de grondwettelijke procedures van de verdragspartijen over de verdragssluiting van toepassing. Dit doet niets af aan de Vlaamse verdragsrechtelijke bevoegdheden.

Volgens artikel 28 geniet de Benelux Unie een beperkte internationale rechtspersoonlijkheid met het oog op het verlenen van voorrechten en immuniteiten.

Tot slot zit er nog een nieuw element vervat in artikel 39, dat bepaalt dat het verdrag wordt gesloten voor onbepaalde tijd. Het verdrag van 1958 was gesloten voor een periode van vijftig jaar. Het nieuwe verdrag kan opgezegd worden met een termijn van drie jaar. De verdragspartijen overleggen in dat geval over de afwikkeling van lopende aangelegenheden. Een opzegging is echter niet mogelijk gedurende een periode van tien jaar na de inwerkingtreding van het verdrag. Ik heb geen enkele aanwijzing dat het de bedoeling van de verdragspartijen zou zijn om het tijdens die looptijd op te zeggen. We moeten natuurlijk wel in die mogelijkheid voorzien. Tijdens die onbepaalde periode moet het mogelijk zijn om flexibel in te spelen op nieuwe noden, wensen en behoeften.

De geparafeerde tekst zal op vrijdag 13 juni aan de ministerraad van de Vlaamse Regering ter goedkeuring worden voorgelegd. De ministerraad zal bij die gelegenheid de minister-president machtigen om het verdrag namens Vlaanderen te ondertekenen. Vlaanderen zal dus bij de ondertekeningsceremonie op 17 juni in Den Haag vertegenwoordigd zijn door de minister-president van de

Vlaamse Regering, tenzij hij iemand anders gelast om dat verdrag te ondertekenen. Het is absoluut een voorwaarde dat Vlaanderen mee tekent. Onze aanwezigheid toont meteen ook aan de andere landen de institutionele realiteit binnen België. Vlaanderen is een verdragspartij en zal dus meetekenen.

Via artikel 7 van het nieuwe verdrag is de mogelijkheid gecreëerd om de leden van de Vlaamse Regering te laten deelnemen aan de vergaderingen van het Comité van Ministers, voor zover de geagendeerde dossiers hun bevoegdheden raken. De praktische modaliteiten van de toepassing van artikel 7 moeten verder nog worden geregeld in een nieuw intrafederaal samenwerkingsakkoord. Dit intrafederaal samenwerkingsakkoord staat nog niet op punt. De gesprekken daarover lopen. De eerste ontwerp teksten werden uitgewisseld.

In die teksten is geen sprake van een toerbeurtregeling. De optie die momenteel op tafel ligt, is dat de Belgische delegatie telkens wordt samengesteld in functie van de agenda. Er is geen maximum genoemd. Het moet mogelijk zijn dat op elk moment diverse ministers deelnemen aan de desbetreffende vergadering. Uiteraard is er maar één stem voor de Belgische gefedereerde entiteiten. Onze delegatie kan dus uit drie of vier ministers bestaan zonder dat dit een invloed heeft op de stemverhoudingen. Het intrafederaal samenwerkingsakkoord moet wel nog worden gefinetuned. De belangrijkste stap is echter gezet met artikel 7. De verdragspartners hebben aanvaard dat wij op die manier te werk gaan. Er kan minstens één minister deelnemen.

De mogelijkheid van een buitengewone samenstelling van het Comité van Ministers op het niveau van regeringsleiders is niet expliciet opgenomen in het verdrag. Artikel 7 voorziet in die mogelijkheid. Daarover zal nog moeten worden onderhandeld. Dat is geen evidentie of verworvenheid aan de Belgische kant van de onderhandelingstafel.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Er is een significant verschil tussen het uiteindelijke resultaat en de gedachteswisseling die we drie maanden geleden hebben gehouden. Ikzelf en andere collega's suggereerden toen dat Vlaanderen telkens aanwezig zou moeten zijn wanneer er gemeenschaps- en gewestbevoegdheden op de agenda staan. U hebt daar toen op geantwoord: "Als wij daar met meerdere ministers aanwezig zijn, zal dat ongetwijfeld moeilijk liggen voor Nederland en het Groothertogdom Luxemburg, die daar maar een minister hebben. Theoretisch zou dat kunnen maar institutioneel en verdragsrechtelijk is dat mijns inziens een onhaalbare kaart."

Ik stel vast dat we tijdens die drie maanden in de goede richting zijn opgeschoven. Artikel 7 van het nieuwe verdrag bepaalt dat er verschillende ‘Belgische’ ministers tegelijkertijd aanwezig kunnen zijn.

Mijnheer de minister, als er moet gestemd worden, dan zal er uiteindelijk maar één Belgische stem zijn, zegt u. Ik ben niet vertrouwd met de besluitvorming op het niveau van het Comité van Ministers binnen de Benelux. Wordt daar eigenlijk veel gestemd? Ik kan me moeilijk voorstellen dat daar bij meerderheid beslissingen worden genomen. Ik neem aan dat een consensus daar de regel is. In dat opzicht is het belang van die stem relatief. Zolang er geen consensus is tussen de Belgische partners, is er geen positief Belgisch standpunt en kan België geen positieve stem uitbrengen. Is dat een correcte interpretatie?

Zitten er geen addertjes onder het gras van het nog te ondertekenen samenwerkingsakkoord? Zou het niet kunnen dat artikel 7 wel bepaalt dat er verschillende gemeenschap- en gewestministers op hetzelfde moment aanwezig kunnen zijn maar dat dit niet wordt afgesproken in het samenwerkingsakkoord omdat bijvoorbeeld de andere gemeenschappen of gewesten daar niet veel voor voelen? Beschouwt u het feit dat Vlaanderen daar altijd aanwezig is, als een verworven recht of kan dit nog in vraag worden gesteld door het samenwerkingsakkoord?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: We hebben de toerbeurtregeling laten vallen. Ik heb misschien iets te veel beklemtoond dat dit niets afdoet aan het stemgewicht van België. In principe wordt er nooit gestemd. Ofwel is er een consensus, ofwel is er geen consensus. Verdragsrechtelijk is het echter evident dat de partners niet aanvaardden dat de aanwezigheid van meerdere ministers zou leiden tot meerdere stemmen.

De modaliteiten moeten nog worden uitgewerkt. Ik sluit niet uit dat er afspraken worden gemaakt waarin Wallonië niet en Vlaanderen wel meestapt of vice versa. Dat moet nog worden uitgewerkt. Het verdrag dat nu voorligt, biedt tal van mogelijkheden. Ik ben verrast dat we zo ver zijn kunnen gaan in de onderhandelingen. We hebben niet alleen bereikt dat er meer dan een minister aanwezig kan zijn maar ook dat er niet met een toerbeurtregeling moet worden gewerkt. Dat bewijst dat het Vlaams Parlement gelijk had met het formuleren van bepaalde ambities.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
